

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 522

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 august 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
37.	— Ordonanță pentru acceptarea Codului internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția Comitetului Securității Maritime MSC.48(66) la Londra la 4 iunie 1996 1-32

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru acceptarea Codului internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA),
adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția Comitetului Securității Maritime
MSC.48(66) la Londra la 4 iunie 1996**

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. I.20 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Se acceptă Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția Comitetului Securității Maritime MSC.48(66) la Londra la 4 iunie 1996, cuprins în anexa la rezoluție și prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 2. — Se împuternicește Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în numele Guvernului României, să aducă la îndeplinire prevederile Codului internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA).

Art. 3. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

CODUL INTERNAȚIONAL
al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptat de Organizația Maritimă Internațională
prin Rezoluția MSC.48(66) a Comitetului Securității Maritime
la Londra la 4 iunie 1996*)

INTRODUCERE

1. Scopul acestui cod este de a aplica standardele internaționale cerute de cap. III din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS).

2. La și după 1 iulie 1998 cerințele acestui cod vor fi obligatorii conform Convenției internaționale din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, astfel cum a fost amendată. Orice amendament ulterior la cod va fi adoptat și va intra în vigoare conform prevederilor art. VIII din aceeași convenție.

CAPITOLUL I

Generalități

1.1. Definiții

1.1.1. *Convenție* înseamnă Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, astfel cum a fost amendată.

1.1.2. *Distanța efectivă de siguranță față de navă* este posibilitatea bărcii de salvare, lansată la apă prin cădere liberă, să se îndepărteze de navă după lansarea la apă prin cădere liberă fără utilizarea motorului său.

1.1.3. *Accelerația la căderea liberă* este rata medie de schimbare a vitezei suportată de ocupanți pe perioada lansării la apă prin cădere liberă a bărcii de salvare.

1.1.4. *Înălțimea omologată la căderea liberă* este cea mai mare înălțime de lansare la apă pentru care urmează să fie aprobată barca de salvare. Această înălțime este măsurată de la suprafața apei până la cel mai de jos punct al bărcii de salvare în momentul în care barca de salvare este în poziție de lansare la apă.

1.1.5. *Unghiul rampei de lansare la apă* este unghiul format între orizontală și șina de lansare a bărcii de salvare, aflată în poziția de lansare la apă, cu nava pe chilă dreaptă.

1.1.6. *Lungimea rampei de lansare la apă* este distanța dintre prova bărcii de salvare și extremitatea inferioară a rampei de lansare la apă.

1.1.7. *Regulă* este regula din anexa la Convenție.

1.1.8. *Înălțimea cerută la căderea liberă* este cea mai mare distanță măsurată de la suprafața apei la punctul cel mai de jos al bărcii de salvare în momentul în care barca de salvare se află în poziție de lansare la apă și nava se află la pescajul său minim.

1.1.9. *Materialul reflectorizant* este un material care reflectă în direcția opusă un fascicul luminos dirijat asupra sa.

1.1.10. *Unghiul de intrare în apă* este unghiul format între orizontală și șina de lansare a bărcii de salvare în momentul contactului inițial al bărcii de salvare cu apa.

1.1.11. Termenii utilizați în acest cod au același înțeles cu al celor definiți în regula III/3.

1.2. Cerințe generale pentru mijloace de salvare

1.2.1. Cerințele paragrafului 1.2.2.7 se aplică mijloacelor de salvare aflate la bordul tuturor navelor.

1.2.2. Dacă nu se prevede în mod expres altfel sau numai în cazul în care Administrația nu consideră că alte cerințe sunt corespunzătoare, ținând seama de voiajele speciale pe care nava le efectuează, toate mijloacele de salvare prevăzute în această parte trebuie:

1. să fie construite din materiale corespunzătoare și să aibă o execuție de calitate;
2. să nu fie deteriorate în timpul depozitării în cazul în care temperatura aerului este cuprinsă între -30°C și $+65^{\circ}\text{C}$;
3. dacă este probabil ca ele să fie scufundate în apă de mare în timpul folosirii lor, să funcționeze în apă de mare la o temperatură cuprinsă între -1°C și $+30^{\circ}\text{C}$;
4. dacă este cazul, să fie protejate împotriva putrezirii, să fie rezistente la coroziune, iar funcționalitatea să nu fie afectată de apa de mare, de hidrocarburi sau de mușcăi;

*) Traducere.

5. să fie rezistente la deteriorări când sunt expuse la soare;
6. să fie de culoare foarte vizibilă pe toate părțile pentru a înlesni reperarea;
7. să fie acoperite cu material reflectorizant pentru a înlesni reperarea conform recomandărilor Organizației;
8. dacă vor fi folosite pe mare agitată să poată funcționa în mod satisfăcător în acest mediu;
9. să fie marcate vizibil cu informațiile privind aprobarea, inclusiv Administrația care le-a aprobat, și orice limitări funcționale; și
10. dacă este cazul, să fie prevăzute cu protecție la scurtcircuit pentru prevenirea deteriorării sau rănirii.

1.2.3. Administrația va determina perioada de valabilitate a mijloacelor de salvare care fac obiectul deteriorării cu vârsta. Aceste mijloace de salvare trebuie să aibă marcate date care să permită determinarea vârstei lor sau data la care ele trebuie înlocuite. Marcarea imposibil de șters a datei expirării este metoda preferată pentru stabilirea perioadei de valabilitate. Bateriile care nu sunt marcate cu data expirării pot fi utilizate dacă sunt înlocuite anual sau, în cazul unei baterii secundare (acumulator), dacă starea electrolitului poate fi ușor verificată.

CAPITOLUL II

Mijloace de salvare individuale

2.1. Colaci de salvare

2.1.1. Caracteristicile colacilor de salvare

Fiecare colac de salvare trebuie:

1. să aibă un diametru exterior de cel mult 800 mm și un diametru interior de cel puțin 400 mm;
2. să fie executat dintr-un material cu flotabilitate corespunzătoare, dar nu din stuf, talaș sau granule de plută, din alte materiale granulate fără coeziune proprie; acesta nu trebuie să fie executat cu compartimente cu aer a căror flotabilitate depinde de o insuflare prealabilă;
3. să poată susține în apă dulce timp de 24 de ore o greutate de metal de cel puțin 14,5 kg;
4. să aibă o greutate de cel puțin 2,5 kg;
5. să nu continue să ardă sau să se topească după ce a fost acoperit complet de flacără timp de două secunde;
6. să fie construit astfel încât să reziste la aruncarea în apă de la înălțimea la care este amplasat deasupra liniei de plutire în condiții de navigație la pescaj minim sau de la 30 m, care dintre acestea este mai mare, fără a diminua capacitatea sa de funcționare sau a elementelor care îi sunt atașate;
7. dacă se intenționează să fie acționat mecanismul de decuplare rapidă prevăzut cu auto-declanșarea semnalelor fumigene și cu autoaprinderea luminilor, trebuie să aibă o greutate suficientă pentru a acționa mecanismul de decuplare rapidă; și
8. să fie prevăzut cu o saulă de cel puțin 9,5 mm în diametru și cu o lungime de cel puțin 4 ori diametrul exterior al corpului colacului. Saula trebuie fixată în patru puncte echidistante în jurul circumferinței colacului ca să formeze patru bucle egale.

2.1.2. Lumini cu autoaprindere pentru colaci de salvare

Luminile cu autoaprindere cerute de regula III/7.1.3 trebuie:

1. să nu poată fi stinse cu apă;
2. să fie de o culoare albă și să poată arde continuu cu o intensitate luminoasă de cel puțin 2 candel (cd) în toate direcțiile emisferei superioare sau să poată emite sclipiri (descărcări strălucitoare) într-un ritm de cel puțin 50 de sclipiri pe minut și nu mai mult de 70 de sclipiri pe minut, având cel puțin intensitatea luminoasă efectivă corespunzătoare;
3. să fie prevăzute cu o sursă de energie care să satisfacă cerințele paragrafului 2.1.2.2 pentru o perioadă de cel puțin două ore; și
4. să poată rezista la proba de șoc cerută de paragraful 2.1.1.6.

2.1.3. Semnalele fumigene cu declanșare automată ale colacilor de salvare

Semnalele fumigene cu declanșare automată prevăzute de regula III/7.1.3 trebuie:

1. să emită un fum de o culoare foarte vizibilă, cu o rată medie constantă pentru o perioadă de cel puțin 15 minute, când plutește în apă calmă;

2. să nu ardă de manieră explozivă și să nu producă nici o flacără în timpul emiterii semnalului fumigen;
3. să nu fie scufundate de valuri;
4. să continue emiterea fumului când sunt scufundate complet în apă pentru o perioadă de cel puțin 10 secunde; și
5. să reziste la proba de șoc cerută de paragraful 2.1.1.6.

2.1.4. Saule de salvare plutitoare

Saulele de salvare plutitoare cerute de regula III/7.1.2 trebuie:

1. să fie antirăsucire;
2. să aibă un diametru de cel puțin 8 mm; și
3. să aibă o rezistență la rupere de cel puțin 5 kN.

2.2. Veste de salvare

2.2.1. Cerințe generale pentru vestele de salvare

2.2.1.1. O vestă de salvare pentru adulți nu trebuie să continue să ardă sau să se topească după ce a fost complet acoperită de flăcări timp de două secunde.

2.2.1.2. O vestă de salvare trebuie să fie astfel confecționată încât:

1. cel puțin 75% din persoane, care sunt complet nefamiliarizate cu vesta de salvare, să poată să o îmbrace corect în timp de un minut, fără ajutor, instrucțiuni sau demonstrație anterioară;
2. după demonstrație toate persoanele să o poată îmbrăca corect în timp de un minut, fără a primi ajutor;
3. să poată fi purtată numai pe o față, însă pe cât posibil trebuie eliminat riscul de a fi îmbrăcată incorect;
4. să poată fi purtată comod; și
5. să permită persoanei care o poartă să sară în apă de la o înălțime de cel puțin 4,5 m fără a se răni și fără ca vesta de salvare să se desfacă sau să se deterioreze.

2.2.1.3. O vestă de salvare pentru adulți trebuie să aibă o flotabilitate și o stabilitate suficiente în apă dulce liniștită pentru ca:

1. să susțină o persoană epuizată sau fără cunoștință la cel puțin 120 mm deasupra apei cu corpul înclinat spre spate, la un unghi de cel puțin 20° față de poziția verticală; și
2. să rotească în apă, în cel mult 5 secunde, corpul unei persoane fără cunoștință din orice poziție s-ar afla în poziția în care gura este deasupra apei.

2.2.1.4. O vestă de salvare pentru adulți trebuie să poată permite persoanei care o poartă să înoate o distanță scurtă și să poată urca într-o ambarcațiune de salvare.

2.2.1.5. O vestă de salvare pentru copii trebuie să fie confecționată și să îndeplinească aceleași funcții ca și vesta de salvare pentru adulți, cu excepția următoarelor:

1. primirea ajutorului la îmbrăcare se permite pentru copiii mici;
2. se cere doar să susțină o persoană epuizată sau fără cunoștință deasupra apei la o distanță corespunzătoare cu mărimea persoanei respective; și
3. ajutorul poate fi dat la urcarea la bordul unei ambarcațiuni de salvare, dar mobilitatea persoanei nu trebuie redusă în mod semnificativ.

2.2.1.6. Suplimentar față de marcajele cerute la paragraful 1.2.2.9, o vestă de salvare pentru copii trebuie să fie marcată cu:

1. înălțimea sau greutatea pentru care vesta de salvare va respecta criteriile de încercare și evaluare recomandate de Organizație; și
2. simbolul pentru „copil”, așa cum se arată în simbolul „vestă de salvare pentru copii”, adoptat de Organizație.

2.2.1.7. O vestă de salvare trebuie să aibă o flotabilitate care să nu scadă cu mai mult de 5% după 24 de ore de imersiune în apă dulce.

2.2.1.8. Fiecare vestă de salvare trebuie să fie prevăzută cu un fluier bine legat printr-un șnur.

2.2.2. Veste de salvare gonflabile

O vestă de salvare a cărei flotabilitate depinde de umflarea prealabilă trebuie să aibă cel puțin două compartimente separate și să satisfacă cerințele paragrafului 2.2.1, și:

1. să se umfle automat în imersiune, să fie prevăzută cu un dispozitiv care să permită umflarea printr-o singură mișcare manuală și să poată fi umflată cu gura;
2. în cazul pierderii flotabilității unuia din compartimente, să poată satisface cerințele paragrafelor 2.2.1.2, 2.2.1.3 și 2.2.1.4; și

3. să corespundă cerințelor paragrafului 2.2.1.7 după umflare cu ajutorul dispozitivului automat.

2.2.3. Luminile vestei de salvare

2.2.3.1. Fiecare lumină a vestei de salvare trebuie:

1. să aibă o intensitate luminoasă de cel puțin 0,75 cd în toate direcțiile în partea superioară a emisferei;
2. să aibă o sursă de energie care să poată asigura o intensitate luminoasă de 0,75 cd pentru o perioadă de cel puțin 8 ore;
3. să fie vizibilă pe cât posibil pe un sector cât mai larg din emisfera superioară atunci când este atașată la o vestă de salvare; și
4. să fie de culoare albă.

2.2.3.2. Dacă lumina la care se referă paragraful 2.2.3.1 este o lumină cu sclipiri trebuie în plus:

1. să fie prevăzută cu un comutator cu acționare manuală; și
2. să emită un număr de cel puțin 50 și de cel mult 70 de sclipiri pe minut având o intensitate luminoasă efectivă de cel puțin 0,75 cd.

2.3. Costume hidrotermice

2.3.1. Cerințe generale pentru costumele hidrotermice

2.3.1.1. Costumul hidrotermic trebuie să fie confecționat din materiale impermeabile și trebuie:

1. să poată fi despachetat și îmbrăcat fără ajutor în timp de două minute, ținându-se seama de orice îmbrăcăminte aferentă și de o vestă de salvare, dacă costumul hidrotermic trebuie purtat împreună cu o vestă de salvare;
2. să nu continue să ardă sau să se topească după ce a fost acoperit de flăcări pentru o perioadă de două secunde;
3. să acopere întregul corp, cu excepția feței. Măinile trebuie să fie, de asemenea, acoperite dacă costumul nu este prevăzut cu mănuși.
4. să fie dotat cu un dispozitiv special pentru a reduce la minimum intrarea aerului în partea inferioară a costumului; și
5. să nu permită infiltrarea unei cantități excesive de apă atunci când persoana care poartă costumul sare în mare de la o înălțime de cel puțin 4,5 m.

2.3.1.2. Un costum hidrotermic care satisface și cerințele secțiunii 2.2 poate fi considerat ca o vestă de salvare.

2.3.1.3. Un costum hidrotermic trebuie să permită persoanei care îl poartă, având și o vestă de salvare, dacă se cere ca acest costum să fie purtat împreună cu o vestă de salvare:

1. să urce și să coboare o scară având o lungime de cel puțin 5 m;
2. să execute sarcinile curente în timpul abandonării navei;
3. să sară în apă de la o înălțime de cel puțin 4,5 m fără a se răni și fără deteriorarea sau desfacerea costumului; și
4. să înoate o distanță scurtă și să poată urca într-o ambarcațiune de salvare.

2.3.1.4. Dacă un costum hidrotermic are flotabilitate și urmează să fie purtat fără vestă de salvare, el trebuie să fie prevăzut cu o lumină care să corespundă cerințelor paragrafului 2.2.3 și cu fluierul prevăzut de paragraful 2.2.1.8.

2.3.1.5. Dacă un costum hidrotermic urmează să fie purtat împreună cu o vestă de salvare, vesta de salvare va fi purtată peste costum. O persoană care poartă un astfel de costum hidrotermic trebuie să poată îmbrăca vesta de salvare fără ajutor.

2.3.2. Cerințele privind caracteristicile termice pentru costumele hidrotermice

2.3.2.1. Un costum hidrotermic confecționat dintr-un material care nu are calități izolante proprii trebuie:

1. să poarte o mențiune indicând că trebuie să fie purtat împreună cu o îmbrăcăminte călduroasă; și
2. să fie confecționat astfel încât, atunci când este purtat împreună cu o îmbrăcăminte călduroasă și o vestă de salvare, dacă costumul hidrotermic trebuie să fie purtat cu o vestă de salvare, să continue să asigure persoanei care îl poartă, după o săritură în apă de la o înălțime de 4,5 m, o protecție termică suficientă pentru ca temperatura corpului persoanei să nu scadă mai mult de 2°C, după o scufundare timp de o oră în apă calmă curgătoare la o temperatură de 5°C.

2.3.2.2. Când un costum hidrotermic confecționat dintr-un material cu calități izolante proprii este purtat fie simplu, fie cu o vestă de salvare, dacă costumul hidrotermic trebuie să fie purtat cu o vestă de salvare, el trebuie să asigure persoanei care îl poartă, după o săritură în apă de la o înălțime de 4,5 m, o protecție termică suficientă pentru ca temperatura corpului persoanei să nu scadă cu mai mult de 2°C după o scufundare timp de 6 ore în apă calmă și curgătoare la o temperatură cuprinsă între 0°C și 2°C.

2.3.3. Cerințe de flotabilitate

O persoană scufundată în apă dulce, purtând fie un costum hidrotermic, fie un costum hidrotermic și o vestă de salvare, trebuie să se poată întoarce din poziția cu capul în jos în poziția cu capul în sus în cel mult 5 secunde.

2.4. Costume antiexpunere

2.4.1. Cerințe generale pentru costumele antiexpunere

2.4.1.1. Costumul antiexpunere trebuie confecționat din materiale impermeabile și trebuie:

1. să aibă o flotabilitate proprie de cel puțin 70 N;
2. să fie confecționat din material care reduce riscul unui șoc termic în timpul operațiunilor de salvare și evacuare;
3. să acopere întregul corp, cu excepția capului și a mâinilor și, dacă Administrația permite, a picioarelor; mănușile și o cagulă trebuie prevăzute astfel încât să rămână disponibile spre a fi utilizate cu costumele antiexpunere;
4. să poată fi despachetat și îmbrăcat fără ajutor în timp de două minute;
5. să nu întrețină arderea sau să continue să se topească după ce a fost complet acoperit de flăcări pe o perioadă de două secunde;
6. să aibă un buzunar pentru un telefon portabil VHF; și
7. să aibă un câmp de vedere lateral de cel puțin 120°.

2.4.1.2. Un costum antiexpunere care satisface și cerințele secțiunii 2.2 poate fi considerat ca o vestă de salvare.

2.4.1.3. Un costum antiexpunere trebuie să permită persoanei care îl poartă:

1. să urce și să coboare o scară verticală având o lungime de cel puțin 5 m;
2. să sară în apă în picioare de la o înălțime de cel puțin 4,5 m, fără deteriorarea ori defacerea costumului sau fără a fi rănit;
3. să înoate o distanță de cel puțin 25 m și să urce într-o ambarcațiune de salvare;
4. să îmbrace fără ajutor o vestă de salvare; și
5. să execute sarcinile curente în timpul abandonării navei, să ajute pe alții și să manipuleze o barcă de urgență.

2.4.1.4. Un costum antiexpunere trebuie prevăzut cu o lumină care să satisfacă cerințele paragrafului 2.2.3 și cu un fluier prevăzut de paragraful 2.2.1.8.

2.4.2. Cerințe privind caracteristicile termice ale costumelor antiexpunere

2.4.2.1. Costumul antiexpunere trebuie:

1. dacă este confecționat dintr-un material care nu are calități izolante proprii, să aibă o mențiune indicând că se poartă împreună cu o îmbrăcăminte călduroasă; și
2. să fie confecționat astfel încât, atunci când este purtat conform mențiunii, să continue să asigure o protecție termică suficientă după o săritură în apă în care persoana a fost complet scufundată și să asigure că după prima jumătate de oră, atunci când este purtat în apă calmă, curgătoare, la o temperatură de 5°C, temperatura corpului persoanei nu scade mai mult de 1,5°C pe oră.

2.4.3. Cerințe de stabilitate

O persoană aflată în apă dulce, purtătoare de costum antiexpunere care corespunde cerințelor acestei secțiuni, trebuie să se poată întoarce din poziția cu fața în jos în poziția cu fața în sus în cel mult 5 secunde și să își mențină stabilitatea cu fața în sus. Costumul nu trebuie să aibă tendința de a întoarce persoana care îl poartă cu fața în jos în mare moderată.

2.5. Mijloace de protecție termică

2.5.1. Un mijloc de protecție termică va fi confecționat dintr-un material impermeabil, având o conductibilitate termică nu mai mare de 7.800 W/(m²K), și va fi astfel realizat încât atunci când este folosit pentru a proteja o persoană să reducă pierderea de căldură a corpului atât prin convecție, cât și prin evaporare.

2.5.2. Mijloacele de protecție termică trebuie:

1. să acopere întregul corp al persoanelor de toate mărimile care poartă o vestă de salvare, cu excepția feței. Măinile vor fi, de asemenea, acoperite dacă mijlocul de protecție termică nu este prevăzut cu mănuși;
2. să poată fi despachetate și îmbrăcate ușor, fără ajutor, într-o ambarcațiune de salvare sau barcă de urgență; și
3. să permită persoanei care le poartă să le dezbrace în apă în cel mult două minute dacă îl împiedică să înoate.

2.5.3. Mijlocul de protecție termică trebuie să funcționeze satisfăcător atunci când temperatura aerului este cuprinsă în intervalul de la -30°C la $+20^{\circ}\text{C}$.

CAPITOLUL III

Semnale vizuale

3.1. Rachete-parașută luminoase

3.1.1. Racheta-parașută luminoasă trebuie:

1. să fie păstrată într-o casetă rezistentă la apă;
2. să aibă instrucțiuni sumare sau scheme ilustrând clar modul de folosire a rachetei-parașută luminoase, imprimate pe casetă;
3. să aibă încorporat un dispozitiv de aprindere; și
4. să fie astfel concepută încât să nu incomodeze persoana care ține caseta, când este utilizată în conformitate cu instrucțiunile de folosire ale producătorului.

3.1.2. Când este lansată vertical racheta trebuie să atingă o altitudine de cel puțin 300 m. La punctul maxim al traiectoriei sale sau aproape de acesta racheta trebuie să ejecteze parașuta luminoasă care:

1. va arde cu o culoare roșie strălucitoare;
2. va arde uniform cu o intensitate luminoasă medie de cel puțin 30.000 cd;
3. va avea o durată de ardere de cel puțin 40 de secunde;
4. va avea o viteză de coborâre de cel mult 5 m/s; și
5. nu va avea avaria parașuta sau accesoriile sale în timpul arderii.

3.2. Facle de mână

3.2.1. Facla de mână trebuie:

1. să fie păstrată într-o casetă rezistentă la apă;
2. să aibă instrucțiuni sumare sau scheme imprimate pe casetă, care să prezinte clar modul de folosire a faclei de mână;
3. să aibă un dispozitiv autonom de aprindere; și
4. să fie astfel concepută încât atunci când este folosită în conformitate cu instrucțiunile de utilizare ale fabricantului să nu incomodeze persoana care ține caseta și să nu periclitaze ambarcațiunea de salvare datorită resturilor de ardere sau incandescente.

3.2.2. Facla de mână trebuie:

1. să ardă cu o culoare roșie strălucitoare;
2. să ardă uniform, cu o intensitate luminoasă medie de cel puțin 15.000 cd;
3. să aibă o durată de ardere de cel puțin 1 minut; și
4. să continue să ardă după ce a fost scufundată în apă la o adâncime de 100 mm pentru o perioadă de 10 secunde.

3.3. Semnale fumigene plutitoare

3.3.1. Semnalul fumigen plutitor trebuie:

1. să fie păstrat într-o casetă rezistentă la apă;
2. să nu ardă exploziv când este folosit în conformitate cu instrucțiunile de utilizare ale fabricantului; și
3. să aibă instrucțiuni sumare sau scheme imprimate pe casetă care să prezinte clar modul de folosire a semnalului fumigen.

3.3.2. Semnalul fumigen trebuie:

1. să emită fum de o culoare foarte vizibilă, având un debit uniform pentru o durată de cel puțin 3 minute când plutește în apă liniștită;
2. să nu emită flacără pe tot timpul emiterii fumului;
3. să nu fie scufundat de valuri; și
4. să continue să emită fum când este scufundat în apă la o adâncime de 100 mm pentru o perioadă de 10 secunde.

CAPITOLUL IV

Ambarcațiuni de salvare**4.1. Cerințe generale pentru plute de salvare****4.1.1. Construcția plutei de salvare**

4.1.1.1. Toate plutele de salvare trebuie să fie astfel construite încât să reziste la intemperii timp de 30 de zile în stare de plutire în toate condițiile de stare a mării.

4.1.1.2. Pluta de salvare trebuie să fie astfel construită încât atunci când este aruncată în apă de la o înălțime de 18 m atât pluta de salvare, cât și echipamentul său să poată fi folosite în condiții satisfăcătoare. Dacă pluta de salvare este amplasată la o înălțime mai mare de 18 m deasupra liniei de plutire în condiții de pescaj minim, ea trebuie să fie de un tip care a fost încercat cu rezultate satisfăcătoare la aruncarea în apă de la o înălțime cel puțin egală cu înălțimea la care a fost amplasată.

4.1.1.3. Atunci când plutește, pluta de salvare cu și fără cortul ridicat trebuie să poată rezista la sărituri repetate în ea ale persoanelor, de la înălțimea de cel puțin 4,5 m față de podeaua sa.

4.1.1.4. Pluta de salvare și anexele sale trebuie să fie astfel construite încât pluta să poată fi remorcată cu o viteză de 3 noduri în apă calmă atunci când este complet încărcată cu persoane și cu echipament și cu una dintre ancorele sale plutitoare la apă.

4.1.1.5. Pluta de salvare trebuie să aibă un cort pentru protecția ocupanților împotriva intemperiilor, care să se desfacă automat atunci când pluta de salvare este lansată la apă și plutește. Cortul trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

1. să asigure izolarea împotriva căldurii și a frigului prin intermediul unui material dublu separat printr-un strat de aer sau prin alte mijloace similare eficiente. Se vor prevedea mijloace pentru prevenirea acumulării apei în stratul de aer;

2. partea sa interioară trebuie să aibă o culoare care să nu îi incomodeze pe ocupanți;

3. fiecare intrare trebuie să fie vizibil marcată și prevăzută cu perdea de închidere ajustabilă care să poată fi ușor și rapid deschisă atât din interior, cât și din exterior pentru a permite aerisirea, dar să împiedice intrarea apei de mare, a vântului și a frigului. Plutele de salvare care preiau mai mult de 8 persoane trebuie să aibă cel puțin două intrări diametral opuse;

4. să permită în permanență intrarea unei cantități de aer suficiente pentru ocupanți, chiar dacă intrările sunt închise;

5. să fie prevăzut cu cel puțin un hublou pentru observare;

6. să fie prevăzut cu mijloace pentru colectarea apei de ploaie;

7. să fie prevăzut cu mijloace pentru montarea unui transponder-radar de ambarcațiune de salvare având o înălțime de cel puțin 1 m deasupra mării; și

8. să aibă peste tot o înălțime suficientă pentru a adăposti ocupanții în poziție șezând.

4.1.2. Capacitatea minimă de transport și greutatea plutei de salvare

4.1.2.1. Nici o plută de salvare nu trebuie aprobată dacă capacitatea sa de transport, calculată conform cerințelor paragrafului 4.2.3 sau 4.3.3, după caz, este mai mică de 6 persoane.

4.1.2.2. Dacă pluta de salvare nu este lansată la apă cu o instalație de lansare aprobată care corespunde cerințelor secțiunii 6.1 sau nu se cere să fie arimată într-o poziție din care transferul dintr-un bord în altul să se facă ușor, atunci greutatea totală a plutei de salvare, containerul și echipamentul său nu trebuie să depășească 185 kg.

4.1.3. Anexele plutei de salvare

4.1.3.1. Se vor prevedea saule care trebuie să fie bine fixate în ghirlandă de jur împrejurul interiorului și exteriorului plutei de salvare.

4.1.3.2. Pluta de salvare va fi prevăzută cu o parâmbă rezistentă cu o lungime egală cel puțin cu 10 m plus distanța dintre poziția de amplasare și linia de plutire în condiții de pescaj minim sau 15 m, care dintre acestea este mai mare. Rezistența la rupere a sistemului de barbete, inclusiv dispozitivele sale de fixare la pluta de salvare, cu excepția legăturii puțin rezistente, cerută de paragraful 4.1.6, nu trebuie să fie mai mică de 15,0 kN pentru plutele de salvare care permit preluarea la bord a mai mult de 25 de persoane, nu mai mică de 10,0 kN pentru plutele de salvare care permit preluarea la bord a 9 până la 25 de persoane și nu mai mică de 7,5 kN pentru orice altă plută de salvare.

4.1.3.3. În vârful tendei plutei de salvare se va monta o lampă cu comandă manuală. Lumina trebuie să fie albă și să poată funcționa continuu pentru cel puțin 12 ore, cu o intensitate luminoasă nu mai mică de 4,3 cd în toate direcțiile în partea superioară a emisferei. Totuși, dacă

lampa luminează intermitent, ea trebuie să emită cu o rată medie de cel puțin 50 și cel mult 70 scipiri pe minut pe o perioadă de 12 ore de funcționare, cu o intensitate luminoasă efectivă echivalentă. Lampa trebuie să se aprindă automat când tenda este ridicată. Bateriile trebuie să fie de un tip care să nu se deterioreze din cauza stropirii cu apă sau a umidității atunci când pluta de salvare este arimată.

4.1.3.4. În interiorul plutei de salvare trebuie prevăzută o lampă cu comandă manuală care să poată funcționa continuu pentru cel puțin 12 ore. Ea se va aprinde automat dacă tenda este ridicată și va avea o intensitate suficientă care să permită citirea instrucțiunilor privind supraviețuirea și echipamentul. Bateriile trebuie să fie de un tip care să nu se deterioreze din cauza stropirii cu apă sau a umidității atunci când pluta de salvare este arimată.

4.1.4. Plute de salvare lansate din grui

4.1.4.1. În plus față de cerințele menționate mai sus o plută de salvare care este lansată la apă cu ajutorul unui dispozitiv de lansare aprobat trebuie:

1. când pluta de salvare este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet să poată rezista la un șoc lateral contra bordului navei cu o viteză de cel puțin 3,5 m/s și, de asemenea, la o cădere în apă de la o înălțime de cel puțin 3 m fără avarii care să îi afecteze funcționarea;

2. să fie prevăzută cu mijloace pentru aducerea plutei de salvare alături de puntea de îmbarcare și pentru menținerea ei fixă în timpul îmbarcării.

4.1.4.2. Fiecare plută de salvare lansată din grui de pe navele de pasageri trebuie să fie dispusă astfel încât să poată prelua rapid la bord numărul său complet de persoane.

4.1.4.3. Fiecare plută de salvare lansată din grui de pe navele de marfă trebuie să fie dispusă astfel încât să poată prelua la bord numărul său complet de persoane în cel mult 3 minute de la emiterea ordinului de îmbarcare.

4.1.5. Echipament

4.1.5.1. Echipamentul normal al fiecărei plute de salvare trebuie să se compună din:

1. un inel plutitor de recuperare legat de o parâmbă plutitoare cu o lungime de cel puțin 30 m;

2. un cuțit cu lamă fixă având un mâner plutitor prevăzut cu o saulă de siguranță, depozitat într-un buzunar din exteriorul cortului, lângă punctul la care parâmba este fixată de pluta de salvare. În plus, o plută de salvare cu capacitate pentru 13 persoane sau mai mult trebuie să fie prevăzută cu un al doilea cuțit care nu trebuie să fie de tipul cu lamă fixă;

3. un ispol plutitor pentru o plută de salvare care este autorizată să preia cel mult 12 persoane; două ispoale plutitoare pentru o plută de salvare care este autorizată să preia la bord 13 persoane sau mai mult;

4. doi bureți;

5. două ancore plutitoare cu garlin și saulă de lansare rezistente la șoc, una fiind de rezervă, iar alta fiind permanent legată la plută, în așa fel încât să mențină pluta în vânt și într-o poziție stabilă atunci când pluta este umflată sau este la apă. Rezistența fiecărei ancore, a garlinului și a saulei de lansare trebuie să fie adecvată pentru orice stare a mării. Ancorele plutitoare vor fi prevăzute cu mijloace pentru prevenirea răsucirii saulei și vor fi de tip antigirator. Ancora plutitoare fixată permanent la plutele de salvare lansate din grui și plutele de salvare prevăzute la navele de pasageri trebuie să fie fixate astfel încât să poată fi depliate doar manual. Toate celelalte plute de salvare trebuie să aibă ancora plutitoare desfășurată automat atunci când pluta de salvare se umflă;

6. două padele plutitoare;

7. trei chei pentru deschis conserve și o foarfecă; bricege cu lame speciale pentru deschis conserve, care corespund acestei cerințe;

8. o trusă de prim ajutor într-o cutie etanșă la apă, care să poată fi închisă ermetic după folosire;

9. un fluier sau un mijloc de semnalizare sonoră echivalent;

10. 4 rachete-parășută luminoase care corespund cerințelor secțiunii 3.1;

11. 6 facle de mână care corespund cerințelor secțiunii 3.2;

12. două semnale fumigene plutitoare care corespund cerințelor secțiunii 3.3;

13. o lampă electrică etanșă la apă, corespunzătoare pentru semnalizarea în codul Morse, împreună cu un set de baterii și un bec de rezervă, într-un container etanș la apă;

14. un reflector radar eficient, dacă pe pluta de salvare nu este depozitat un transponder-radar pentru ambarcațiunile de salvare;

15. o oglindă de semnalizare pe timp de zi și instrucțiuni privind folosirea sa, pentru semnalizare la nave sau aeronave;

16. un exemplar din semnalele de salvare cuprinse în regula V/16, pe carton impermeabil sau într-o casetă etanșă la apă;

17. o trusă cu unelte pentru pescuit;

18. o rație de hrană având cel puțin 10.000 kJ pentru fiecare persoană pe care pluta de salvare este autorizată să o transporte. Aceste rații trebuie să fie gustoase, comestibile pe perioada de păstrare recomandată și împachetate astfel încât să fie imediat împărțite și ușor de deschis. Rațiile trebuie păstrate în ambalaje etanșe la aer și depozitate în containere etanșe la apă;

19. recipiente etanșe la apă, conținând o cantitate totală de 1,5 l de apă potabilă pentru fiecare persoană pe care pluta este autorizată să o transporte, din care 0,5 l de apă potabilă de persoană pot fi înlocuiți cu un aparat de desalinizare care poate produce o cantitate egală de apă potabilă în două zile sau 1 l de apă potabilă de persoană poate fi înlocuit cu un aparat de desalinizare cu difuzie inversă acționat manual, astfel cum se descrie în paragraful 4.4.7.5, care poate produce o cantitate egală de apă potabilă în două zile;

20. un vas gradat, inoxidabil, pentru băut apă;

21. medicamente contra răului de mare, suficiente pentru 48 de ore, și câte un sac folosibil în caz de vomă, pentru fiecare persoană pe care pluta de salvare este autorizată să o transporte;

22. instrucțiuni privind supraviețuirea;

23. instrucțiuni pentru luarea măsurilor imediate; și

24. mijloace de protecție termică conforme cerințelor secțiunii 2.5, suficiente pentru 10% din numărul de persoane pe care pluta de salvare este autorizată să îl preia sau două mijloace de protecție termică, dacă acest din urmă număr este mai mare.

4.1.5.2. Marcarea cerută de paragrafele 4.2.6.3.5 și 4.3.6.7 pe plutele de salvare, echipate în conformitate cu paragraful 4.1.5.1, trebuie să fie „SOLAS A PACK“, cu majuscule, în alfabetul latin.

4.1.5.3. În cazul navelor de pasageri care efectuează voiaje internaționale scurte, de o asemenea natură și durată încât, după opinia Administrației, nu sunt necesare toate articolele specificate în paragraful 4.1.5.1, Administrația poate admite ca plutele de salvare prevăzute la bordul acestei categorii de nave să fie dotate cu echipamentul specificat în paragrafele 4.1.5.1.1—4.1.5.1.6 inclusiv, 4.1.5.1.8, 4.1.5.1.9, 4.1.5.1.13—4.1.5.1.16 inclusiv și 4.1.5.1.21—4.1.5.1.24 inclusiv și jumătate din echipamentul specificat în paragrafele 4.1.5.1.10—4.1.5.1.12 inclusiv. Marcarea cerută de paragrafele 4.2.6.3.5 și 4.3.6.7 pe astfel de plute de salvare trebuie să fie „SOLAS B PACK“, cu majuscule, în alfabetul latin.

4.1.5.4. În cazuri corespunzătoare echipamentul trebuie depozitat într-un container care, dacă nu face parte integrantă sau dacă nu este permanent fixat la pluta de salvare, trebuie să fie arimat și asigurat în interiorul plutei de salvare și să poată pluti în apă timp de cel puțin 30 de minute fără să se deterioreze conținutul său.

4.1.6. Dispozitive care să permită plutelor de salvare plutirea liberă

4.1.6.1. *Sistemul de barbete*

Sistemul de barbete al plutei de salvare trebuie să prevadă o legătură între navă și pluta de salvare și va fi astfel dispus încât atunci când pluta de salvare este decuplată și, în cazul unei plute de salvare gonflabile, umflate, să nu fie antrenată sub apă de nava care se scufundă.

4.1.6.2. *Legătură puțin rezistentă*

Dacă dispozitivele care permit plutirea liberă a plutelor de salvare folosesc o legătură puțin rezistentă, aceasta trebuie:

1. să nu se rupă sub efectul forței necesare pentru a trage barbetea din containerul plutei de salvare;

2. dacă este adecvat, să aibă o rezistență suficientă care să permită umflarea plutei de salvare; și

3. să se rupă sub efectul unei forțe de $2,2 \pm 0,4$ kN.

4.1.6.3. *Dispozitive de declanșare hidrostatice*

Dacă la dispozitivele care permit plutirea liberă a plutelor de salvare se folosește un dispozitiv de declanșare hidrostatic, acesta trebuie:

1. să fie executat dintr-un material compatibil care să prevină funcționarea greșită a dispozitivului. Nu trebuie permise galvanizarea sau alte forme de acoperire metalică a elementelor dispozitivului de declanșare hidrostatic;

2. să declanșeze automat pluta de salvare de la o înălțime de cel mult 4 m;

3. să aibă posibilități de drenaj care să prevină acumularea de apă în camera hidrostatică atunci când dispozitivul este în poziția sa normală;

4. să fie astfel construit încât să prevină declanșarea atunci când este acoperit de valuri;

5. să aibă imprimate în exterior (fără să se șteargă) tipul și numărul seriei;

6. să fie prevăzut cu un document sau cu o placă de identificare bine fixată care să indice data fabricației, tipul și numărul seriei și dacă dispozitivul corespunde utilizării la o plută de salvare cu o capacitate pentru mai mult de 25 persoane;

7. să fie astfel conceput încât fiecare element legat la sistemul de barbetă să aibă o rezistență cel puțin egală cu aceea cerută pentru barbetă; și

8. dacă este disponibil, în locul cerinței paragrafului 4.1.6.3.6 să fie marcat cu un mijloc de determinare a datei sale de expirare.

4.2. Plute de salvare gonflabile

4.2.1. Plutele de salvare gonflabile trebuie să corespundă cerințelor secțiunii 4.1 și, în plus, trebuie să satisfacă cerințele acestei secțiuni.

4.2.2. Construcția plutei de salvare gonflabile

4.2.2.1. Camera plutitoare principală trebuie să fie împărțită în cel puțin două compartimente separate, fiecare având câte o supapă de reținere pentru umflare. Camerele plutitoare trebuie să fie astfel dispuse încât, în cazul în care oricare dintre compartimente este avariat sau nu poate fi umflat, compartimentele intacte trebuie să poată susține numărul de persoane având o greutate de 75 kg și stând în poziție normală, pe care pluta de salvare este autorizată să îl preia, rămânând cu bordul liber pozitiv pe toată periferia sa.

4.2.2.2. Podeaua plutei de salvare trebuie să fie etanșă la apă și să poată fi izolată contra frigului:

1. fie cu ajutorul unuia sau mai multor compartimente pe care ocupanții le pot umfla sau care se umflă automat și pot fi dezumflate sau reumflate de ocupanți;

2. fie prin alte mijloace cu eficiență egală, care nu necesită umflare.

4.2.2.3. Pluta de salvare trebuie să poată fi umflată de o singură persoană. Pluta de salvare trebuie să fie umflată cu un gaz netoxic. Umflarea trebuie să fie efectuată în timp de un minut când temperatura mediului ambiant este între 18°C și 20°C și în timp de 3 minute când temperatura mediului ambiant este de -30°C. După umflare pluta de salvare trebuie să își mențină forma atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet.

4.2.2.4. Fiecare compartiment gonflabil trebuie să poată rezista la o presiune egală cu cel puțin de 3 ori presiunea de lucru; trebuie evitată atingerea unei presiuni care să depășească de două ori presiunea de lucru cu ajutorul supapelor de reținere sau prin limitarea alimentării cu gaz. Vor fi prevăzute mijloace pentru asigurarea amplasării pompei cu piston sau a foalelor cerute de paragraful 4.2.9.1.2, astfel încât presiunea de lucru să poată fi menținută.

4.2.3. Capacitatea de transport a plutei de salvare gonflabile

Numărul de persoane pe care pluta de salvare este autorizată să îl preia trebuie să fie egal cu cel mai mic din:

1. cel mai mare număr întreg obținut prin împărțirea cu 0,096 a volumului camerelor principale de aer, măsurat în metri cubi (care în acest scop nu trebuie să includă nici arcurile și nici băncile de ramare, eventual instalate), atunci când pluta este umflată; sau

2. cel mai mare număr întreg obținut prin împărțirea cu 0,372 a suprafeței secțiunii interioare a plutei de salvare, măsurată în metri pătrați (care în acest scop pot include banca sau băncile de ramare, dacă acestea sunt instalate), secțiunea fiind măsurată la marginea interioară a camerelor de aer; sau

3. numărul de persoane cu o greutate medie de 75 kg, toate purtând fie costume hidrotermice și veste, fie, în cazul plutei de salvare, veste de salvare, care pot sta așezate comod și au o înălțime deasupra capului suficientă, fără a stânjeni funcționarea vreunui echipament al plutei de salvare.

4.2.4. Accesul în plutele de salvare gonflabile

4.2.4.1. Cel puțin o intrare a plutei de salvare trebuie să fie prevăzută cu o rampă de acces semirigidă care să poată suporta o persoană având greutatea de 100 kg și care să permită persoanelor accesul din mare la bordul plutei de salvare. Rampa de acces trebuie să fie astfel amplasată încât să prevină dezumflarea evidentă a plutei de salvare dacă rampa este avariata. În cazul unei plute de salvare lansate din grui, având mai mult de o intrare, rampa de acces trebuie să fie prevăzută la intrarea opusă față de parâmele și instalațiile de îmbarcare.

4.2.4.2. Intrarea care nu este prevăzută cu o rampă de acces trebuie să aibă o scară de acces a cărei treaptă inferioară trebuie să fie situată la cel puțin 0,4 m sub linia de plutire a plutei de salvare.

4.2.4.3. În interiorul plutei de salvare trebuie să existe mijloace necesare care să ajute persoanele să se urce singure în pluta de salvare de pe scara de acces.

4.2.5. Stabilitatea plutei de salvare

4.2.5.1. Fiecare plută de salvare trebuie să fie astfel construită încât umflată și plutind cu tinda ridicată să fie stabilă pe mare agitată.

4.2.5.2. Stabilitatea plutei de salvare trebuie să fie astfel încât, dacă se află în poziție răsturnată, să poată fi redresată de o singură persoană atât pe mare agitată, cât și în apă calmă.

4.2.5.3. Stabilitatea plutei de salvare trebuie să fie astfel încât, atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet, să poată fi remorcată la viteze de până la 3 noduri în apă calmă.

4.2.5.4. Pluta de salvare trebuie să fie prevăzută cu rezervoare de apă care să satisfacă următoarele cerințe:

1. rezervoarele de apă trebuie să aibă o culoare foarte vizibilă;
2. proiectarea va fi astfel încât rezervoarele să fie umplute cu cel puțin 60% din capacitatea lor pe perioada a 25 s de depliere;
3. rezervoarele trebuie să aibă o capacitate totală de cel puțin 220 l pentru plutele de salvare de până la 10 persoane;
4. rezervoarele pentru plutele de salvare aprobate să transporte mai mult de 10 persoane trebuie să aibă o capacitate totală de cel puțin 20 N l, în care N = numărul de persoane transportate; și
5. rezervoarele trebuie să fie situate simetric de jur împrejurul circumferinței plutei de salvare. Trebuie prevăzute mijloacele care să permită evacuarea imediată a aerului de sub pluta de salvare.

4.2.6. Containere pentru plutele de salvare gonflabile

4.2.6.1. Pluta de salvare trebuie să fie ambalată într-un container care este:

1. astfel construit încât să reziste la condițiile întâlnite pe mare;
2. de o flotabilitate proprie suficientă atunci când conține pluta de salvare și echipamentul său, pentru a permite degajarea barbetei și acționarea mecanismului de umflare dacă nava se scufundă; și
3. etanș la apă pe cât posibil, cu excepția găurilor de drenaj din fundul containerului.

4.2.6.2. Pluta de salvare trebuie să fie ambalată în containerul ei astfel încât să se asigure pe cât posibil că pluta de salvare în stare de plutire se umflă într-o poziție dreaptă când se desprinde de containerul ei.

4.2.6.3. Pe container se vor înscrie:

1. numele producătorului sau marca de fabricație;
2. seria de fabricație;
3. numele autorității care a dat aprobarea și numărul de persoane pe care este autorizată să îl transporte;
4. SOLAS;
5. tipul de rații de ajutor conținute;
6. data ultimei revizii;
7. lungimea barbetei;
8. înălțimea maximă de arimare permisă deasupra liniei de plutire (această înălțime depinde de înălțimea de probă de aruncare și de lungimea barbetei); și
9. instrucțiuni de lansare.

4.2.7. Inscricții pe plutele de salvare gonflabile

4.2.7.1. Pe plutele de salvare se vor înscrie:

1. numele producătorului sau marca de fabricație;
2. seria de fabricație;
3. data fabricației (luna și anul);
4. numele autorității care a dat aprobarea;
5. numele și locul stației de întreținere unde a avut loc ultima revizie; și
6. numărul de persoane pe care pluta de salvare poate să îl transporte; această mențiune trebuie scrisă deasupra fiecărei intrări, cu caractere de culoare contrastând cu aceea a plutei de salvare și având o înălțime cel puțin egală cu 100 mm.

4.2.7.2. Pentru inscripționarea pe fiecare plută de salvare a numelui și portului de înregistrare a navei la bordul căreia se va instala trebuie făcută o mențiune într-o astfel de formă încât identificarea navei să se poată schimba oricând fără deschiderea containerului.

4.2.8. Plute de salvare gonflabile lansate din grui

4.2.8.1. O plută de salvare care este folosită cu un dispozitiv de lansare la apă aprobat trebuie ca, suplimentar față de îndeplinirea cerințelor menționate mai sus, atunci când este suspendată în cârligul său de ridicare sau în zbir, să poată suporta o sarcină de:

1. 4 ori greutatea numărului său de persoane și echipamentul complet la o temperatură ambiantă și o temperatură stabilizată a plutei de salvare de $20 \pm 3^{\circ}\text{C}$, cu toate supapele de siguranță nefuncționând; și

2. 1,1 ori greutatea numărului său de persoane și echipamentul complet la o temperatură ambiantă și o temperatură stabilizată a plutei de salvare de -30°C , cu toate supapele de siguranță funcționând.

4.2.8.2. Containerele rigide ale plutei de salvare care sunt lansate cu ajutorul unui dispozitiv de lansare trebuie să fie astfel asigurate încât containerul sau părți din el să nu cadă în apă în timpul și după umflarea și lansarea la apă a plutei de salvare conținută în container.

4.2.9. Echipamentul suplimentar pentru plutele de salvare gonflabile

4.2.9.1. În plus față de echipamentul cerut de paragraful 4.1.5 fiecare plută de salvare va fi prevăzută cu:

1. o trusă de scule pentru repararea găurilor din compartimentele plutoare; și
2. foale sau o pompă cu piston.

4.2.9.2. Cuțitele cerute la paragraful 4.1.5.1.2 trebuie să fie bricege, iar cheile pentru deschis conserve și foarfecele cerute de paragraful 4.1.5.1.7 trebuie să fie de același tip, și anume pliabile.

4.3. Plute de salvare rigide

4.3.1. Plutele de salvare rigide trebuie să corespundă cerințelor secțiunii 4.1 și, în plus, cerințelor prezentei secțiuni.

4.3.2. Construcția plutei de salvare rigide

4.3.2.1. Flotabilitatea plutei de salvare trebuie să fie asigurată de materiale cu flotabilitate proprie, aprobate, plasate cât mai aproape posibil de periferia plutei de salvare. Aceste materiale flotabile trebuie să fie cu întârziere la propagarea focului sau să fie protejate printr-o acoperire cu întârziere la propagarea focului.

4.3.2.2. Platforma plutei de salvare trebuie să fie astfel încât să împiedice pătrunderea apei și să mențină ocupanții efectiv deasupra apei și să îi protejeze de frig.

4.3.3. Capacitatea de transport a plutei de salvare rigide

Numărul de persoane pe care pluta de salvare este autorizată să îl preia trebuie să fie egal cu cel mai mic din:

1. cel mai mare număr întreg obținut prin împărțirea cu 0,096 a volumului materialului care asigură flotabilitatea, măsurat în metri cubi, înmulțit cu un coeficient egal cu 1 minus greutatea specifică a acestui material; sau

2. cel mai mare număr întreg obținut prin împărțirea cu 0,372 a suprafeței secțiunii orizontale a platformei plutei, măsurată în metri pătrați; sau

3. numărul de persoane cu o greutate medie de 75 kg, toate purtând costume hidrotermice și veste de salvare, care pot sta așezate comod și au o înălțime deasupra capului suficientă, pentru a nu stânjeni funcționarea vreunui echipament al plutei de salvare.

4.3.4. Accesul în plutele de salvare rigide

4.3.4.1. Cel puțin o intrare trebuie să fie prevăzută cu o rampă de acces rigidă care să permită persoanelor accesul la bordul plutei de salvare din mare. În cazul unei plute de salvare lansate din grui, având mai mult de o intrare, rampa de îmbarcare trebuie prevăzută la intrarea opusă față de paramelele de amarare și instalațiile de îmbarcare.

4.3.4.2. Intrarea care nu este prevăzută cu o rampă de acces trebuie să aibă o scară de acces a cărei treaptă inferioară trebuie situată la cel puțin 0,4 m sub linia de plutire a plutei de salvare.

4.3.4.3. În interiorul plutei de salvare trebuie să existe mijloace necesare care să ajute persoanele să se urce singure pe pluta de salvare de pe scara de acces.

4.3.5. Stabilitatea plutei de salvare rigide

4.3.5.1. Dacă pluta de salvare nu poate funcționa în siguranță, indiferent în ce mod plutește, rezistența și stabilitatea ei trebuie să fie suficiente pentru a se redresa automat sau pentru a putea fi redresată pe mare agitată sau în apă calmă de o singură persoană.

4.3.5.2. Stabilitatea plutei de salvare trebuie să fie astfel încât atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet să poată fi remorcată la viteze de până la 3 noduri în apă calmă.

4.3.6. Inscripții pe plutele de salvare rigide

Pe pluta de salvare se vor înscrie:

1. numele navei și portul de înregistrare a navei căreia îi aparține;
2. numele producătorului sau marca de fabricație;
3. seria de fabricație;
4. numele autorității care a dat aprobarea;
5. numărul de persoane pe care pluta de salvare este autorizată să îl transporte; această mențiune trebuie scrisă deasupra fiecărei intrări, cu caractere de culoare contrastând cu culoarea plutei de salvare și având o înălțime cel puțin egală cu 100 mm;
6. SOLAS;
7. tipul de rații de ajutor conținute;
8. lungimea barbetei;
9. înălțimea maximă de amplasare permisă deasupra liniei de plutire (înălțimea de probă la aruncare); și
10. instrucțiuni de lansare la apă.

4.3.7. Plute de salvare rigide lansate din grui

O plută de salvare rigidă care este folosită cu un dispozitiv de lansare la apă aprobat trebuie ca în afara îndeplinirii cerințelor menționate mai sus, atunci când este suspendată în cârligul său de ridicare sau în zbir, să poată suporta o sarcină de 4 ori greutatea numărului său de persoane și echipamentul complet.

4.4. Cerințe generale pentru bărci de salvare

4.4.1. Construcția bărcilor de salvare

4.4.1.1. Toate bărcile de salvare trebuie să fie corect construite și să aibă forme și dimensiuni care să le asigure o mare stabilitate pe mare agitată și un bord liber suficient atunci când sunt încărcate cu numărul lor de persoane și cu echipamentul complet. Toate bărcile de salvare trebuie să aibă corpul rigid și să poată să își mențină stabilitatea pozitivă atunci când sunt într-o poziție dreaptă în apă calmă și încărcate cu numărul lor de persoane și cu echipamentul complet și au orificii în orice loc sub linia de plutire, presupunând că nu are loc o pierdere de flotabilitate a materialului și nici o altă avarie.

4.4.1.2. Fiecare barcă de salvare trebuie să aibă un certificat de aprobare vizat de Administrație, conținând cel puțin următoarele:

- numele și adresa producătorului;
- modelul și seria de fabricație ale bărcii de salvare;
- luna și anul de fabricație;
- numărul de persoane pe care barca de salvare este autorizată să îl transporte; și
- date privind aprobarea conform celor cerute de paragraful 1.2.2.9.

Organizația care aprobă trebuie să elibereze bărcii de salvare un certificat de aprobare care, suplimentar față de cele menționate mai sus, să specifice:

- numărul certificatului de aprobare;
- materialul de construcție al corpului, atât de detaliat încât să asigure că nu vor apărea probleme de compatibilitate în ceea ce privește reparațiile;
- masa totală cu echipament și echipaj complet; și
- declarație de aprobare conform secțiunilor 4.5, 4.6, 4.7, 4.8 sau 4.9.

4.4.1.3. Toate bărcile de salvare trebuie să aibă o robustețe suficientă pentru:

1. a putea fi lansate la apă în condiții de securitate atunci când sunt încărcate cu numărul lor de persoane și cu echipamentul complet; și
2. să poată fi lansate la apă și remorcate atunci când nava este în marș cu o viteză de 5 noduri în apă calmă.

4.4.1.4. Corpurile și acoperișurile rigide trebuie să fie cu întârziere la propagarea focului sau incombustibile.

4.4.1.5. Se vor prevedea locuri de stat jos pe bănci, pe banchete sau pe scaune fixe, care sunt construite astfel încât să poată suporta:

1. o sarcină statică echivalentă cu numărul de persoane, fiecare cântărind 100 kg, pentru care sunt prevăzute spații în conformitate cu cerințele paragrafului 4.4.2.2.2;
2. o sarcină de 100 kg de persoană în orice poziție de ședere, atunci când barca de salvare care va fi lansată la apă cu ajutorul curenilor este lăsată să cadă în apă de la o înălțime de cel puțin 3 m; și

3. o sarcină de 100 kg de persoană în orice poziție de ședere, atunci când barca de salvare care va fi lansată la apă prin cădere liberă este lansată la apă de la o înălțime de cel puțin 1,3 ori înălțimea omologată la căderea liberă.

4.4.1.6. Cu excepția bărcilor de salvare lansate la apă prin cădere liberă, fiecare barcă de salvare care va fi lansată la apă cu ajutorul curenilor trebuie să aibă o robustețe suficientă pentru a suporta o sarcină, fără deformații reziduale la înlăturarea acestei sarcini:

1. în cazul bărcilor cu corp metalic, de 1,25 ori greutatea totală a bărcii de salvare atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet; sau

2. în cazul altor bărci, de două ori greutatea totală a bărcii de salvare atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet.

4.4.1.7. Cu excepția bărcilor de salvare lansate la apă prin cădere liberă, fiecare barcă de salvare care va fi lansată la apă cu ajutorul curenilor trebuie să aibă o robustețe suficientă pentru a suporta, atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet și, unde este cazul, cu patine sau apărători pe poziție, un impact lateral cu bordajul navei la o viteză de impact de 3,5 m/s și la cădere în apă de la o înălțime de cel puțin 3 m.

4.4.1.8. Distanța pe verticală între suprafața platformei și interiorul acoperișului sau tendei pe o suprafață de peste 50% din suprafața platformei trebuie să fie:

1. cel puțin 1,3 m pentru o barcă de salvare autorizată să transporte 9 persoane sau mai puțin;

2. cel puțin 1,7 m pentru o barcă de salvare autorizată să transporte 24 de persoane sau mai mult;

3. cel puțin distanța determinată prin interpolare lineară între 1,3 m și 1,7 m pentru bărcile de salvare autorizate să transporte între 9 și 24 de persoane.

4.4.2. Capacitatea de transport a bărcilor de salvare

4.4.2.1. Nici o barcă de salvare nu poate fi autorizată să transporte mai mult de 150 de persoane.

4.4.2.2. Numărul de persoane pe care o barcă de salvare este autorizată să îl transporte trebuie să fie egal cu cel mai mic din:

1. numărul de persoane cu o greutate medie de 75 kg, toate purtând veste de salvare, care pot sta așezate în poziție normală fără a stânjeni mijloacele de propulsie sau funcționarea oricărui echipament al bărcii de salvare; sau

2. numărul de spații care pot fi prevăzute la dispunerea locurilor de stat jos în conformitate cu figura 1. Contururile pot fi suprapuse, după cum se arată, cu condiția să fie montate suporturile pentru picioare și să existe suficient loc pentru picioare, iar distanța verticală dintre scaunul superior și scaunul inferior să fie de cel puțin 350 mm.

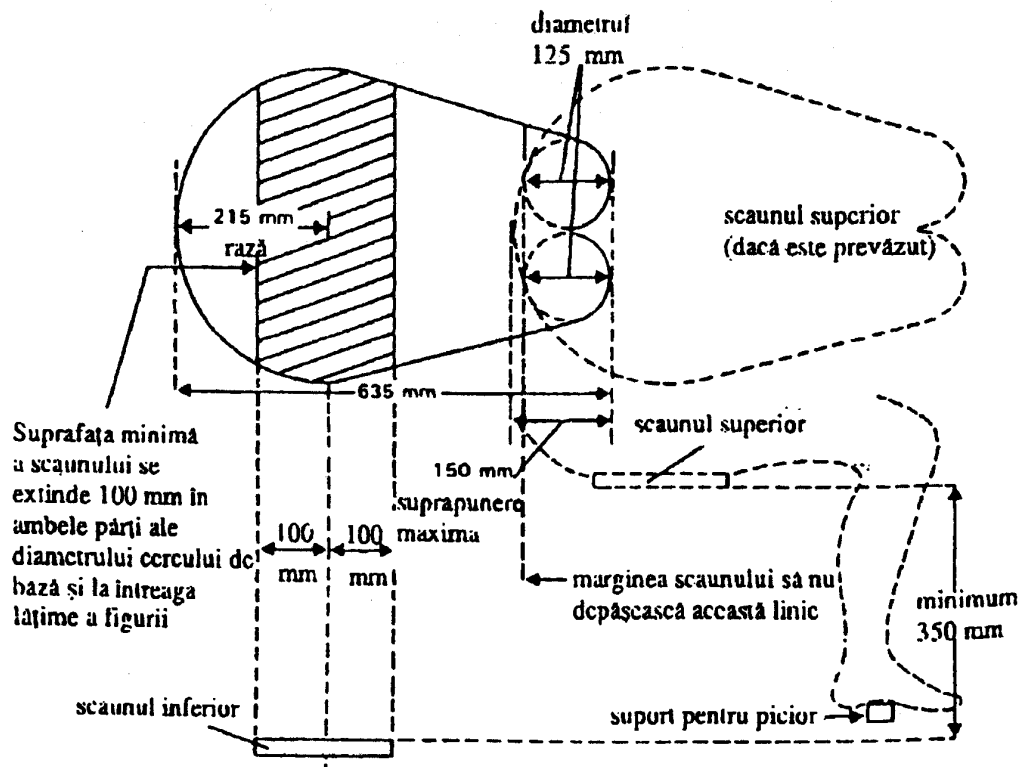

Figura 1

4.4.2.3. Fiecare loc de stat jos în barca de salvare trebuie să fie clar indicat.

4.4.3. Accesul în bărcile de salvare

4.4.3.1. Fiecare barcă de salvare de la bordul unei nave de pasageri trebuie să fie astfel amplasată încât să permită îmbarcarea rapidă a numărului ei total de persoane. De asemenea, trebuie să fie posibilă debarcarea rapidă.

4.4.3.2. Fiecare barcă de salvare de pe o navă de marfă trebuie să fie astfel amplasată încât să permită îmbarcarea rapidă a numărului ei total de persoane în cel mult 3 minute de la primirea ordinului de îmbarcare. De asemenea, trebuie să fie posibilă debarcarea rapidă.

4.4.3.3. Bărcile de salvare trebuie să aibă o scară pentru urcarea la bord, care să poată fi folosită în oricare dintre borduri pentru a permite persoanelor care se află în apă să urce la bord. Treapta inferioară a scării trebuie să fie la cel puțin 0,4 m sub linia de plutire la pescajul minim al bărcii de salvare.

4.4.3.4. Barca de salvare trebuie să fie astfel amenajată încât persoanele neajutorate să poată fi urcate la bord fie din mare, fie pe brancardă.

4.4.3.5. Toate suprafețele pe care merg persoane trebuie să fie acoperite cu un strat antiderapant.

4.4.4. Flotabilitatea bărcii de salvare

Toate bărcile de salvare trebuie să aibă flotabilitate proprie sau vor fi prevăzute cu material cu flotabilitate proprie, care să nu fie afectat de apa de mare, de petrol sau de produse petroliere, suficientă să mențină barca de salvare în stare de plutire cu tot echipamentul său la bord, atunci când este inundată și deschisă pe mare. O cantitate suplimentară de material cu flotabilitate proprie, egală cu 280 N forță de plutire pe persoană, va fi prevăzută pentru numărul de persoane pentru care este autorizată barca de salvare. Nu se va prevedea material plutitor în exteriorul corpului bărcii de salvare dacă nu este suplimentar față de cel menționat mai sus.

4.4.5. Bordul liber și stabilitatea bărcii de salvare

4.4.5.1. Toate bărcile de salvare trebuie să fie stabile și să aibă o valoare pozitivă GM atunci când sunt încărcate cu 50% din numărul de persoane pe care sunt autorizate să îl transporte, stând în poziția lor normală în unul dintre borduri.

4.4.5.2. Conform condiției de încărcare prevăzute în paragraful 4.4.5.1:

1. fiecare barcă de salvare cu deschideri în bordaj lângă rama punții trebuie să aibă un bord liber, măsurat de la linia de plutire până la cea mai de jos deschidere prin care barca de salvare poate fi inundată, de cel puțin 1,5% din lungimea bărcii de salvare sau de 100 mm, care dintre acestea este mai mare; și

2. fiecare barcă de salvare fără deschideri în bordaj lângă rama punții nu trebuie să depășească un unghi de înclinare de 20° și trebuie să aibă un bord liber, măsurat de la linia de plutire până la cea mai de jos deschidere prin care barca de salvare poate fi inundată, de cel puțin 1,5% din lungimea bărcii de salvare sau de 100 mm, care dintre acestea este mai mare.

4.4.6. Propulsia bărcii de salvare

4.4.6.1. Fiecare barcă de salvare trebuie să fie echipată cu un motor cu aprindere prin compresie. Nici o barcă de salvare nu va fi echipată cu un motor care folosește un combustibil cu punctul de aprindere de 43°C sau mai puțin (proba de creuzet închis).

4.4.6.2. Motorul trebuie prevăzut fie cu o instalație de pornire manuală, fie cu o instalație de pornire alimentată de la două surse de energie independente care pot fi reîncărcate. Vor fi prevăzute, de asemenea, orice mijloace auxiliare necesare pentru pornire. Instalația de pornire a motorului, precum și mijloacele auxiliare trebuie să pornească motorul la o temperatură ambiantă de -15°C în timp de două minute de la începerea operațiunii de pornire, în afară de cazul în care, după părerea Administrației, care are în vedere natura voiajelor pe care le efectuează nava, o altă temperatură este corespunzătoare. Instalațiile de pornire nu trebuie să fie stânjenite de capota motorului, de banchete sau de alte obstacole.

4.4.6.3. Motorul trebuie să poată funcționa cel puțin 5 minute după pornire în stare rece, atunci când barca de salvare nu se află în apă.

4.4.6.4. Motorul trebuie să poată funcționa atunci când barca de salvare este inundată până la nivelul axei arborelui cotit.

4.4.6.5. Axul elicei trebuie să fie astfel conceput încât elicea să poată fi decuplată de motor. Se va prevedea posibilitatea ca barca de salvare să poată fi propulsată înainte și înapoi.

4.4.6.6. Tubulatura de eșapament trebuie să fie dispusă astfel încât să împiedice pătrunderea apei în motor în timpul exploatării normale.

4.4.6.7. Toate bărcile de salvare trebuie să fie construite cu astfel de forme încât să nu prezinte pericol pentru persoanele din apă și să evite posibilitatea de avariere a instalației de propulsie de către obiecte aflate în plutire.

4.4.6.8. Viteza de marș înainte în apă calmă, atunci când barca de salvare este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet și cu tot echipamentul auxiliar în funcțiune, trebuie să fie de cel puțin 6 noduri și de cel puțin 2 noduri când remorchează o plută de salvare de 25 de persoane, încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet sau echivalentul acesteia. Pentru deplasarea bărcii de salvare complet încărcate la o viteză de 6 noduri pe o perioadă de cel puțin 24 de ore se va prevedea combustibil suficient, corespunzător utilizării în gama de temperaturi din zona în care operează nava.

4.4.6.9. Motorul bărcii de salvare, sistemul de transmisie și accesoriile motorului trebuie să fie protejate de o capotă dintr-un material cu întârziere la propagarea focului sau din alte mijloace corespunzătoare care asigură o protecție similară. Aceste mijloace trebuie, de asemenea, să protejeze persoanele de a veni accidental în contact cu părțile calde sau cu piesele în mișcare și să protejeze motorul în caz de stare rea a vremii și a mării. Trebuie prevăzute mijloace de reducere a zgomotului produs de motor. Bateriile de pornire trebuie introduse în cutii care să protejeze la apă fundul și părțile laterale ale bateriilor. Cutiile bateriilor trebuie să aibă un capac bine fixat, prevăzut cu orificii pentru aerisire.

4.4.6.10. Motorul bărcii de salvare și accesoriile sale trebuie să fie concepute astfel încât să limiteze emisiunile electromagnetice pentru a nu se produce interferențe între funcționarea motorului și funcționarea mijloacelor de salvare radio folosite în barca de salvare.

4.4.6.11. Se vor prevedea mijloace pentru reîncărcarea tuturor bateriilor folosite pentru pornirea motorului, la radio și la proiector. Bateriile folosite pentru radio nu trebuie folosite pentru furnizarea energiei necesare la pornirea motorului. Se vor prevedea mijloace pentru reîncărcarea bateriilor bărcii de salvare de la sursa de energie a navei la o tensiune de alimentare care să nu depășească 50 V și care să poată fi deconectate de la postul de îmbarcare al bărcii de salvare sau cu ajutorul unui alimentator cu baterii solare.

4.4.6.12. Se vor prevedea instrucțiuni de pornire și de funcționare a motorului, protejate la apă, care vor fi amplasate într-un loc vizibil situat lângă comenzile de pornire a motorului.

4.4.7. Accesoriile bărcii de salvare

4.4.7.1. Toate bărcile de salvare, cu excepția bărcilor de salvare lansate prin cădere liberă, vor fi prevăzute cu cel puțin o valvă de drenaj situată în partea cea mai de jos a corpului bărcii, care se deschide automat pentru drenarea apei din corp, atunci când barca de salvare nu plutește, și se închide automat ca să prevină pătrunderea apei, atunci când barca de salvare plutește. Fiecare valvă de drenaj va fi prevăzută cu un dop sau cu un bușon care să închidă valvula, ce va fi legat de barca de salvare printr-o saulă de siguranță, un lanț sau prin alte mijloace corespunzătoare. Valvulele de drenaj trebuie să fie ușor accesibile din interiorul bărcii de salvare, iar poziția lor trebuie să fie clar indicată.

4.4.7.2. Toate bărcile de salvare trebuie să fie prevăzute cu o cârmă și eche. De asemenea, când este prevăzută o timonă sau alt mecanism de guvernare de la distanță, echea trebuie să poată comanda cârma în caz de defectare a mecanismului de guvernare. Cârma trebuie fixată permanent la barca de salvare. Echea trebuie să fie montată permanent pe axul cârmei sau cuplată la acesta; în orice caz, dacă barca de salvare are un mecanism de guvernare de la distanță, echea poate fi demontabilă și fixată bine lângă axul cârmei. Cârma și echea trebuie să fie astfel dispuse încât să nu fie avariate de funcționarea dispozitivului de decuplare sau de elice.

4.4.7.3. Cu excepția zonei cârmei și elicei, se vor prevedea inele de prindere corespunzătoare sau o saulă de salvare plutitoare în ghirlandă în partea exterioară a bărcii de salvare deasupra liniei de plutire și la care o persoană aflată în apă să poată ajunge.

4.4.7.4. Bărcile de salvare care nu se redresează automat atunci când se răstoarnă trebuie să aibă în partea inferioară a corpului inelele de prindere corespunzătoare pentru a permite persoanelor să se țină de barcă. Inelele de prindere trebuie să fie fixate de barca de salvare astfel încât, în cazul unui șoc suficient pentru desprinderea lor de corpul bărcii de salvare, aceasta să se facă fără avariarea bărcii de salvare.

4.4.7.5. Toate bărcile de salvare trebuie să fie prevăzute cu chesoane sau compartimente etanșe la apă, suficiente pentru depozitarea articolelor mici de echipament, a apei și a proviziilor prevăzute la paragraful 4.4.8. Vor fi prevăzute mijloace pentru depozitarea apei de ploaie colectate și, suplimentar, dacă se cere de către Administrație, un dispozitiv pentru producerea apei potabile din apa de mare, cu un aparat de desalinizare acționat manual. Aparatul de desalinizare nu trebuie să fie dependent de căldura solară și nici de alte substanțe chimice, ci numai de apa de mare. Trebuie prevăzute mijloace pentru depozitarea apei colectate.

4.4.7.6. Fiecare barcă de salvare destinată lansării la apă cu ajutorul unuia sau mai multor curenți, cu excepția bărcii de salvare lansate prin cădere liberă, trebuie să fie prevăzută cu un dispozitiv de decuplare, conform următoarelor cerințe, sub rezerva paragrafului 5 de mai jos:

1. mecanismul trebuie să fie astfel reglat încât toate cârligele să fie decuplate simultan;
2. mecanismul trebuie să aibă două posibilități de decuplare, după cum urmează:

2.1. o posibilitate de decuplare normală, care va decupla barca de salvare când aceasta plutește sau dacă cârligele nu se află sub sarcină; și

2.2. o posibilitate de decuplare în sarcină, care va permite decuplarea bărcii de salvare cu cârligele sub sarcină. Acest mecanism trebuie să fie astfel reglat încât să decupleze barca de salvare în orice condiții de încărcare, adică de la sarcina zero, barca de salvare fiind în apă, la o sarcină de 1,1 ori greutatea totală a bărcii de salvare când aceasta este încărcată complet cu persoane și echipament. Această posibilitate de decuplare trebuie să fie în mod corespunzător protejată la utilizarea accidentală și prematură. Protecția adecvată trebuie să includă, suplimentar față de simbolul de pericol, o protecție mecanică specială care în mod normal nu se cere la mecanismul de decuplare. Pentru prevenirea decuplării accidentale în timpul recuperării bărcii protecția mecanică (interblocarea) trebuie să se declanșeze doar atunci când mecanismul de decuplare este corespunzător și complet restabilit. Pentru prevenirea unei decuplări premature a sarcinii operațiunea de încărcare a mecanismului de decuplare trebuie să necesite o acțiune deliberată și susținută a operatorului. Mecanismul de decuplare trebuie astfel proiectat încât membrii echipajului din barca de salvare să poată observa clar momentul în care mecanismul de decuplare este corespunzător și complet restabilit și pregătit pentru ridicare. Trebuie prevăzute instrucțiuni clare de funcționare cu o notă corespunzătoare de avertizare;

3. comanda decuplării trebuie să fie clar marcată într-o culoare care contrastează cu culorile înconjurătoare;

4. legăturile fixe de construcție ale mecanismului de decuplare din barca de salvare vor fi concepute cu un coeficient de siguranță care să corespundă de 6 ori sarcinii de rupere a materialelor utilizate, considerând că greutatea bărcii de salvare este egal distribuită între curenți; și

5. dacă un singur curent și un dispozitiv cu cârlig sunt utilizate la lansarea la apă a unei bărci de salvare sau a unei bărci de urgență din combinația cu un sistem de barbete corespunzător, cerințele paragrafului 4.4.7.6.2 nu trebuie aplicate; într-un astfel de dispozitiv o singură posibilitate de decuplare a bărcii de salvare sau a bărcii de urgență este adecvată, și anume atunci când ea este complet în apă.

4.4.7.7. Fiecare barcă de salvare trebuie să fie prevăzută cu un dispozitiv de fixare a barbetei în prova sa. Dispozitivul trebuie să fie astfel încât să permită bărcii de salvare să nu prezinte caracteristici de instabilitate sau nesiguranță atunci când, fiind remorcată de navă, se deplasează cu o viteză de 5 noduri în apă liniștită. Cu excepția bărcilor de salvare lansate prin cădere liberă, dispozitivul de fixare a barbetei va include un dispozitiv de decuplare care să permită barbetei să fie eliberată din interiorul bărcii de salvare cu nava care se deplasează cu o viteză de 5 noduri în apă liniștită.

4.4.7.8. Fiecare barcă de salvare care este dotată cu un aparat radiotelefon VHF de emisie-recepție cu antenă separat montată va fi prevăzută cu instalații pentru așezarea și fixarea efectivă a antenei în poziția sa de funcționare.

4.4.7.9. Bărcile de salvare destinate să fie lansate la apă de-a lungul bordajului navei trebuie să aibă patine și apărătoare necesare pentru a înlesni lansarea la apă și pentru a preveni avarierea bărcii de salvare.

4.4.7.10. Trebuie să fie prevăzută o lampă cu comandă manuală. Lumina trebuie să fie albă și să poată funcționa continuu cel puțin 12 ore cu o intensitate luminoasă nu mai mică de 4,3 cd în toate direcțiile în partea superioară a emisferei. Totuși, dacă lumina este o lumină cu intermitență, va trebui să emită cel puțin 50 și cel mult 70 de scipiri pe minut în 12 ore de funcționare cu o intensitate luminoasă efectivă echivalentă.

4.4.7.11. În interiorul bărcii de salvare trebuie să fie prevăzută o lampă cu comandă manuală sau o sursă de lumină pentru a furniza cel puțin 12 ore un iluminat care să permită citirea instrucțiunilor privind supraviețuirea și echipamentul; totuși nu trebuie să fie permisă folosirea lămpilor cu petrol în acest scop.

4.4.7.12. Pentru siguranța lansării și a manevrei fiecare barcă de salvare trebuie să fie astfel amenajată încât să existe o bună vizibilitate în prova, pupa și în ambele borduri din postul de comandă și de manevră.

4.4.8. Echipamentul bărcilor de salvare

Dacă se prevede în acest paragraf sau în altă parte în secțiunea 4.4, toate obiectele care fac parte din echipamentul bărcilor de salvare trebuie să fie asigurate în interiorul bărcii de salvare

prin legare, depozitare în lăzi sau chesoane, așezare pe suporturi sau dispozitive similare de rezemare sau pe alte mijloace corespunzătoare. Totuși, în cazul unei bărci de salvare ce urmează să fie lansată la apă prin curenți, cângile trebuie să fie ținute liber pentru a evita efectele izbiturilor. Echipamentul trebuie să fie asigurat astfel încât să nu îngreuneze operațiunile de abandon. Toate obiectele care fac parte din echipamentul bărcii de salvare trebuie să fie, pe cât posibil, de dimensiuni mici și cu greutate redusă și vor fi ambalate într-o formă corespunzătoare și compactă. Dacă nu se menționează altfel, echipamentul normal al fiecărei bărci de salvare trebuie să cuprindă:

1. cu excepția bărcilor de salvare lansate prin cădere liberă, un număr suficient de rame plutitoare pentru deplasare în apă liniștită. Pentru fiecare ramă trebuie prevăzute cuie de strapazan, furcheți sau alte mijloace echivalente. Cuiele de strapazan sau furcheții vor fi fixați de barcă cu saule sau cu lanțuri;

2. două cângi;

3. un ispol plutitor și două ghiordele;

4. un manual de supraviețuire;

5. un compas funcțional care este luminos sau prevăzut cu mijloace corespunzătoare de iluminare. La bărcile de salvare complet închise compasul trebuie montat permanent în stare de utilizare; la toate celelalte tipuri de bărci de salvare trebuie să fie prevăzut un habitacul, dacă este necesar să îl protejeze la intemperii, și cu mijloace corespunzătoare de montare;

6. o ancoră plutitoare de mărime adecvată cu o parâmbă rezistentă la șoc, care să poată fi apucată bine când este umedă. Rezistența ancorei plutitoare, a parâmbii și a saulei de lansare trebuie să fie suficientă pentru orice stare a mării;

7. două barbete rezistente cu o lungime cel puțin egală cu de două ori distanța de la locul de arimare a bărcii de salvare la linia de plutire, în condiții de pescaj minim sau 15 m, care din acestea este mai mare. La bărcile de salvare care vor fi lansate prin cădere liberă ambele barbete trebuie fixate în prova, gata pentru a fi folosite. La celelalte bărci de salvare una dintre barbetele legate la dispozitivul de decuplare prevăzut la paragraful 4.4.7.7 trebuie să fie amplasată la extremitatea prova a bărcii de salvare, iar cealaltă va fi bine fixată la sau lângă etrava bărcii de salvare, gata pentru a fi folosită;

8. două topoare, câte unul la fiecare extremitate a bărcii de salvare;

9. recipiente etanșe la apă, conținând o cantitate totală de 3 l de apă potabilă de fiecare persoană pe care barca de salvare este autorizată să o transporte, din care 1 l pentru fiecare persoană poate fi înlocuit de un aparat de desalinizare care poate să producă o cantitate egală de apă potabilă în două zile sau 2 l pe persoană pot fi înlocuiți printr-un aparat de desalinizare cu difuzie inversă acționat manual, așa cum se descrie în paragraful 4.4.7.5, care poate produce o cantitate egală de apă potabilă în două zile;

10. un pahar inoxidabil legat cu un șnur;

11. un vas gradat, inoxidabil, pentru băut apă;

12. o rație de hrană, așa cum se descrie în paragraful 4.1.5.1.18, având cel puțin 10.000 kJ pentru fiecare persoană pentru care barca de salvare are autorizare de transport; aceste rații trebuie să fie păstrate în ambalaje etanșe la aer și depozitate în containere etanșe la apă;

13. 4 rachete parașută luminoase care corespund cerințelor secțiunii 3.1;

14. 6 facle de mână care corespund cerințelor secțiunii 3.2;

15. două semnale fumigene plutitoare care corespund cerințelor secțiunii 3.3;

16. o lampă electrică etanșă la apă, corespunzătoare pentru semnalizare în codul Morse, împreună cu un set de baterii și un bec de rezervă, într-un container etanș la apă;

17. o oglindă pentru semnalizare pe timp de zi, cu instrucțiuni pentru folosirea sa, pentru a semnaliza către nave și aeronave;

18. un exemplar din semnalele de salvare cuprinse în regula V/16, pe carton impermeabil la apă sau într-un container etanș la apă;

19. un fluier sau un mijloc de semnalizare sonoră echivalent;

20. o trusă de prim ajutor într-o cutie etanșă la apă, care să poată fi închisă ermetic după folosire;

21. medicamente contra răului de mare pentru cel puțin 48 de ore și câte un sac folosibil în caz de vomă, pentru fiecare persoană;

22. un briceag mare legat la barcă printr-un șnur;

23. 3 chei pentru deschis conserve;

24. două inele plutitoare de recuperare de salvare, legate cu câte o parâmbă plutitoare cu o lungime de cel puțin 30 m;

25. dacă barca de salvare nu se umflă automat, o pompă manuală corespunzătoare pentru umflarea eficientă;

26. o trusă cu unelte de pescuit;
27. scule suficiente pentru reglaje minore ale motorului și accesoriilor sale;
28. echipament portabil de stingere a incendiului, corespunzător pentru stingerea incendiilor datorate hidrocarburilor;
29. un proiector, cu un sector vertical și orizontal de cel puțin 6° și o intensitate luminoasă măsurată de 2.500 cd, care poate funcționa continuu cel puțin 3 ore;
30. un reflector radar eficace, dacă în barca de salvare nu este depozitat un transponder radar pentru ambarcațiunile de salvare;
31. mijloace de protecție termică, care să corespundă cerințelor secțiunii 2.5, suficiente pentru 10% din numărul de persoane pe care barca de salvare este autorizată să îl transporte sau pentru două persoane, care dintre acestea este mai mare; și
32. în cazul navelor care efectuează voiaje de așa natură și durată încât, după opinia Administrației, obiectele specificate în paragrafele 4.4.8.12 și 4.4.8.26 nu sunt necesare, Administrația poate acorda scutiri în ceea ce privește aceste obiecte.

4.4.9. Inscricții pe bărcile de salvare

- 4.4.9.1. Numărul de persoane pe care barca de salvare este autorizată să îl transporte trebuie să fie clar înscris pe ea, cu caractere permanente.
- 4.4.9.2. Numele navei și portul de înregistrare a navei căreia îi aparține barca de salvare trebuie să fie înscrise pe fiecare bord al bărcii de salvare în prova, cu majuscule, în alfabetul latin.
- 4.4.9.3. Mijloacele de identificare a navei căreia îi aparține barca de salvare și numărul bărcii de salvare trebuie să fie indicate astfel încât să fie vizibile de sus.

4.5. Bărci de salvare parțial închise

- 4.5.1. Bărcile de salvare parțial închise trebuie să corespundă cerințelor secțiunii 4.4 și, în plus, cerințelor acestei secțiuni.
- 4.5.2. Bărcile de salvare parțial închise trebuie să fie prevăzute cu acoperișuri rigide permanent fixate, extinzându-se pe cel puțin 20% din lungimea bărcii de salvare, începând din extremitatea prova și cel puțin 20% din lungimea bărcii de salvare începând din extremitatea pupa. Barca de salvare trebuie să fie prevăzută cu o tendă pliabilă fixată în permanență, care împreună cu acoperișul rigid închid complet ocupanții bărcii de salvare într-un adăpost etanș la intemperii, oferindu-le și o protecție termică. Barca de salvare trebuie să aibă intrări la ambele extremități și în fiecare bord. Intrările din acoperișul rigid trebuie să fie etanșe la intemperii atunci când sunt închise. Tenda trebuie să fie astfel dispusă încât:
 1. să fie prevăzută cu secțiuni rigide sau cu tuburi corespunzătoare care să permită montarea sa;
 2. să poată fi ușor montată de cel mult două persoane;
 3. să fie izolantă pentru a proteja ocupanții de căldură sau de frig, având cel puțin două straturi de material separate de un spațiu de aer sau alt mijloc la fel de eficace; vor fi prevăzute mijloace care să prevină acumularea de apă în spațiul de aer;
 4. suprafața exterioară trebuie să aibă o culoare foarte vizibilă, iar cea interioară, o culoare care să nu incomodeze ocupanții;
 5. intrările din tendă să fie prevăzute cu mijloace eficiente reglabile de închidere, care să poată fi ușor și repede închise sau deschise din interior sau din exterior, astfel încât să permită ventilația, dar să împiedice pătrunderea apei de mare, a vântului sau a frigului; vor fi prevăzute mijloace pentru a menține intrările fixate în poziția închisă sau deschisă;
 6. cu intrările închise, să permită să intre suficient aer pentru ocupanți;
 7. să aibă posibilități pentru colectarea apei de ploaie; și
 8. ocupanții să poată părăsi barca de salvare în cazul în care aceasta se răstoarnă.

4.5.3. Interiorul bărcii de salvare trebuie să fie de o culoare foarte vizibilă.

- 4.5.4. Dacă în barca de salvare este montat un aparat radiotelefon VHF fix de emisie-recepție, acesta trebuie să fie instalat într-o cabină suficient de spațioasă pentru a primi atât echipamentul, cât și persoana care îl deservește. Nu se cere o cabină separată dacă construcția bărcii de salvare prevede un spațiu adăpostit, considerat satisfăcător de către Administrație.

4.6. Bărci de salvare complet închise

4.6.1. Bărcile de salvare complet închise trebuie să corespundă cerințelor secțiunii 4.4 și, în plus, cerințelor prezentei secțiuni.

4.6.2. Închiderea

Fiecare barcă de salvare complet închisă trebuie să fie prevăzută cu un acoperiș care să închidă complet barca de salvare. Închiderea trebuie să fie astfel încât să îndeplinească următoarele cerințe:

1. să asigure adăpost ocupanților;
2. accesul în barcă trebuie să se facă printr-un tambuchi care să poată fi închis pentru a face barca de salvare etanșă la apă;
3. cu excepția bărcilor de salvare lansate la apă prin cădere liberă, tambuchiurile trebuie să fie dispuse astfel încât să permită executarea operațiunilor de lansare la apă și de recuperare fără ca vreun ocupant să fie obligat să părăsească adăpostul;
4. tambuchiurile de acces trebuie să se poată deschide sau închide atât din interior, cât și din exterior și să fie dotate cu mijloace care să asigure menținerea lor în poziție deschisă;
5. cu excepția bărcilor de salvare lansate la apă prin cădere liberă, să fie posibilă deplasarea bărcii de salvare prin vâslire;
6. să poată suporta greutatea totală a bărcii de salvare, inclusiv tot echipamentul, mașinile și numărul său de persoane, atunci când barca de salvare se află în poziție răsturnată cu tambuchiurile închise, neexistând infiltrații importante de apă;
7. să fie prevăzută cu geamuri sau panouri transparente în ambele borduri, care să permită pătrunderea în interiorul bărcii de salvare a luminii naturale, suficientă pentru a se evita iluminatul artificial atunci când tambuchiurile sunt închise;
8. să aibă în exterior o culoare foarte vizibilă, iar în interior o culoare care să nu incomodeze ocupanții;
9. să aibă balustrade de prindere pentru securitatea persoanelor atunci când acestea circulă în exteriorul bărcii de salvare și care să înlănească îmbarcarea și debarcarea;
10. persoanele să aibă acces de la intrare la locurile lor, fără să fie obligate să escaladeze banchete sau alte obstacole; și
11. în timpul funcționării motorului cu acoperișul închis presiunea atmosferică din interiorul bărcii de salvare nu trebuie să depășească sau să fie sub valoarea presiunii atmosferice exterioare cu mai mult de 20 hPa.

4.6.3. Răsturnarea și redresarea

4.6.3.1. Cu excepția bărcilor de salvare lansate prin cădere liberă, la fiecare loc de așezare marcat se va prevedea o centură de siguranță. Centura de siguranță trebuie să fie astfel concepută încât să susțină pe locul său o persoană având o greutate de 100 kg, atunci când barca de salvare este în poziție răsturnată. Fiecare set de centuri de siguranță pentru un loc trebuie să fie de o culoare care contrastează cu centurile pentru locurile din imediata vecinătate. Bărcile de salvare lansate prin cădere liberă trebuie prevăzute cu hamuri de siguranță la fiecare loc, de culoare contrastantă, concepute pentru susținerea în siguranță pe loc a unei persoane cu o greutate de 100 kg, atât în timpul lansării la apă prin cădere liberă, cât și atunci când barca de salvare este răsturnată.

4.6.3.2. Stabilitatea bărcii de salvare trebuie să fie astfel încât aceasta să se redreseze în mod normal sau automat atunci când este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet sau parțial și când toate intrările și deschiderile sunt închise etanș, iar persoanele au legate centurile de siguranță.

4.6.3.3. Barca de salvare trebuie să poată suporta numărul său de persoane și echipamentul complet când este în situația de avarie prevăzută la paragraful 4.4.1.1, iar stabilitatea sa trebuie să fie astfel încât, în caz de răsturnare, să se redreseze automat într-o poziție care să ofere ocupanților săi o ieșire deasupra nivelului apei. Dacă barca de salvare este stabilă în stare de inundabilitate, nivelul apei din interiorul bărcii de salvare, măsurat de-a lungul părții de reazem a scaunului, nu trebuie să fie mai mare de 500 mm deasupra șezutului scaunului, pentru fiecare poziție de ședere a ocupantului.

4.6.3.4. Toată tubulatura de eșapament, tubulatura de aer și alte deschideri trebuie să fie astfel concepute încât să împiedice pătrunderea apei în interiorul motorului atunci când barca de salvare se răstoarnă și se redresează.

4.6.4. Propulsia

4.6.4.1. Motorul și sistemul de transmisie trebuie să fie comandate de la timonă.

4.6.4.2. Motorul și instalațiile sale trebuie să poată funcționa în orice poziție în timpul răsturnării și să continue să funcționeze după ce barca de salvare s-a redresat sau trebuie să se oprească automat atunci când barca de salvare s-a răsturnat și să repornească ușor când barca de salvare s-a redresat. Proiectarea instalațiilor de combustibil și de ungere trebuie să prevină pierderile de combustibil și pierderile mai mari de 250 ml de ulei de ungere din motor în timpul răsturnării.

4.6.4.3. Motoarele răcite cu aer trebuie să aibă o instalație de tubulaturi pentru aspirația aerului de răcire și pentru evacuarea lui din interiorul bărcii de salvare. Vor fi prevăzute clapete acționate manual pentru aspirația și evacuarea aerului de răcire din interiorul bărcii de salvare.

4.6.5. Protecția contra accelerațiilor

Fără a ține seama de prevederile paragrafului 4.4.1.7, o barcă de salvare complet închisă, cu excepția bărcii de salvare lansate la apă prin cădere liberă, trebuie să fie astfel construită și întărită încât să asigure protecția contra accelerațiilor periculoase rezultate din impactul bărcii de salvare, în cazul în care este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet, cu bordajul navei la o viteză de impact de cel puțin 3,5 m/s.

4.7. Bărci de salvare lansate la apă prin cădere liberă

4.7.1. Cerințe generale

Bărcile de salvare lansate la apă prin cădere liberă trebuie să corespundă cerințelor secțiunii 4.6 și, în plus, cerințelor prezentei secțiuni.

4.7.2. Capacitatea de transport a unei bărci lansate la apă prin cădere liberă

Capacitatea de transport a unei bărci lansate la apă prin cădere liberă este reprezentată de numărul de persoane care pot sta așezate pe un scaun fără a stânjeni mijloacele de propulsie sau de exploatare a oricărui echipament al bărcii de salvare. Lățimea locului trebuie să fie de cel puțin 430 mm. Locul liber până la partea de reazem a scaunului din față trebuie să fie de 635 mm. Reazemul scaunului trebuie să se extindă la cel puțin 1.000 mm deasupra șezutului scaunului.

4.7.3. Cerințe de îndeplinit

4.7.3.1. Fiecare barcă de salvare lansată la apă prin cădere liberă trebuie să înceapă să se deplaseze imediat după ce a intrat în apă și, după lansarea la apă prin cădere liberă de la înălțimea omologată, nu trebuie să vină în contact cu nava care are o asietă de până la 10° și o înclinare de până la 20° într-un bord sau altul, în situația în care ea este încărcată și echipată cu:

1. numărul său complet de persoane;
2. ocupanți, astfel încât să determine ca centrul de greutate să fie în poziția cea mai din-spre prova;
3. ocupanți, astfel încât să determine ca centrul de greutate să fie în poziția cea mai din-spre pupa; și
4. doar cu echipajul său de exploatare.

4.7.3.2. Pentru petroliere, nave-cisternă pentru transportul produselor chimice și nave pentru transportul gazelor, cu un unghi final de înclinare mai mare de 20°, calculat conform Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta și prin recomandările Organizației, după caz, o barcă de salvare trebuie să poată fi lansată la apă prin cădere liberă la un unghi final de înclinare și pe baza liniei de plutire finale a aceluși calcul.

4.7.3.3. Înălțimea cerută la căderea liberă nu trebuie să depășească înălțimea omologată la căderea liberă.

4.7.4. Construcția

Fiecare barcă de salvare lansată la apă prin cădere liberă trebuie să aibă o robustețe suficientă pentru a rezista, în cazul în care este încărcată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet, unei lansări la apă prin cădere liberă de la o înălțime de cel puțin 1,3 ori înălțimea omologată la căderea liberă.

4.7.5. Protecția contra accelerațiilor periculoase

Fiecare barcă de salvare lansată la apă prin cădere liberă trebuie să fie astfel construită încât să fie sigur că barca de salvare poate oferi protecția contra accelerațiilor periculoase rezultate din lansarea la apă de la înălțimea pentru care ea va fi omologată în ape liniștite, în condiții nefavorabile de asietă de până la 10° și înclinare de până la 20° într-un bord sau altul, în cazul în care este complet încărcată și echipată cu:

1. numărul său complet de persoane;
2. ocupanți, astfel încât să determine ca centrul de greutate să fie în poziția cea mai din spate prova;
3. ocupanți, astfel încât să determine ca centrul de greutate să fie în poziția cea mai din spate pupa; și
4. doar cu echipajul său de exploatare.

4.7.6. Accesoriile bărcii de salvare

Fiecare barcă de salvare lansată la apă prin cădere liberă trebuie să fie prevăzută cu un mecanism de decuplare care trebuie:

1. să aibă două instalații independente de activare pentru mecanismele de decuplare, care să poată fi comandate doar din interiorul bărcii de salvare și să fie marcate cu o culoare ce contrastează cu împrejurimile;
2. să fie astfel aranjate încât să decupleze barca în orice condiții de încărcare de la sarcina zero la cel puțin 200% din sarcina normală determinată de barca de salvare complet echipată, în cazul în care este încărcată cu numărul său de persoane pentru care ea va fi autorizată;
3. să fie protejată în mod corespunzător contra utilizării accidentale sau premature;
4. să fie concepută pentru încercarea mecanismului de decuplare fără lansarea la apă a bărcii de salvare; și
5. să fie concepută cu un coeficient de siguranță 6 bazat pe rezistența finală a materialelor utilizate.

4.7.7. Certificat de aprobare

Suplimentar față de cerințele paragrafului 4.4.1.2, certificatul de aprobare pentru o barcă de salvare lansată la apă prin cădere liberă trebuie, de asemenea, să menționeze:

- înălțimea omologată la căderea liberă;
- lungimea cerută a rampei de lansare la apă; și
- unghiul rampei de lansare la apă pentru înălțimea omologată la căderea liberă.

4.8. Bărci de salvare echipate cu instalație autonomă de alimentare cu aer

Suplimentar față de respectarea cerințelor secțiunii 4.6 sau 4.7, după caz, o barcă de salvare echipată cu o instalație autonomă de alimentare cu aer trebuie să fie amenajată astfel încât atunci când este în marș și toate intrările și deschiderile sunt închise aerul din interiorul bărcii de salvare să rămână respirabil fără dificultate, iar motorul să funcționeze normal pentru o perioadă de cel puțin 10 minute. În timpul acestei perioade presiunea atmosferică din interiorul bărcii de salvare nu trebuie să coboare nici sub presiunea atmosferică exterioară, nici s-o depășească cu mai mult de 20 hPa. Instalația trebuie să aibă indicatoare vizuale care să indice tot timpul presiunea aerului debitat.

4.9. Bărci de salvare protejate la foc

4.9.1. Suplimentar față de respectarea cerințelor din secțiunea 4.8, o barcă de salvare protejată la foc, atunci când este în stare de plutire, trebuie să poată proteja numărul de persoane pentru care este autorizată pentru cel puțin 8 minute când este acoperită de un foc continuu de hidrocarburi.

4.9.2. Instalația de pulverizare a apei

O barcă de salvare care este protejată la foc printr-o instalație de pulverizare a apei trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

1. instalația trebuie să fie alimentată cu apă de mare de către o motopompă cu autoamorsare. Trebuie să fie posibile deschiderea și închiderea debitului de apă peste exteriorul bărcii de salvare;
2. aspirația apei de mare trebuie să fie astfel dispusă încât să prevină intrarea lichidelor inflamabile care plutesc pe suprafața apei; și

3. instalația trebuie să fie astfel realizată încât să poată fi spălată cu apă dulce și să permită drenarea completă.

CAPITOLUL V

Bărci de urgență

5.1. Bărci de urgență

5.1.1. Cerințe generale

5.1.1.1. Exceptând prevederile prezentei secțiuni, toate bărcile de urgență trebuie să corespundă cerințelor paragrafelor 4.4.1—4.4.7.4 inclusiv și 4.4.7.6, 4.4.7.7, 4.4.7.9, 4.4.7.10 și 4.4.9. O barcă de salvare poate fi aprobată și utilizată ca barcă de urgență dacă respectă toate cerințele prezentei secțiuni, dacă finalizează cu succes încercarea pentru o barcă de urgență cerută de regula III/4.2, și dacă arimarea, lansarea la apă și instalațiile de recuperare de la bordul navei respectă toate cerințele pentru o barcă de urgență.

5.1.1.2. Fără a ține seama de prevederile paragrafului 4.4.4, materialul plutitor cerut pentru bărcile de urgență poate fi instalat în exteriorul corpului bărcii, cu condiția ca el să fie protejat în mod corespunzător contra deteriorării și să poată rezista expunerii, astfel cum se specifică în paragraful 5.1.3.3.

5.1.1.3. Bărcile de urgență pot fi de construcție rigidă sau gonflabile ori o combinație a acestor două tipuri și trebuie:

1. să aibă o lungime de cel puțin 3,8 m și de cel mult 8,5 m; și

2. să poată transporta cel puțin 5 persoane în poziția așezat și o persoană lungită pe o brancardă. Fără a ține seama de paragraful 4.4.1.5, șederea, cu excepția timonierului, poate fi pe podea, cu condiția ca analiza spațiului de ședere conform paragrafului 4.4.2.2.2 să utilizeze dimensiuni similare celor din figura 1, dar modificate la o lungime totală de 1.190 mm prevăzută pentru întinderea picioarelor. Nici o parte din spațiul pentru ședere nu va fi pe copastia bărcii, osatura pupa sau pe partea gonflată din bordurile bărcii.

5.1.1.4. Bărcile de urgență care sunt de construcție de tip combinat rigid-gonflat trebuie să îndeplinească cerințele corespunzătoare ale acestei reguli considerate satisfăcătoare de către Administrație.

5.1.1.5. Dacă barca de urgență nu are o selatură adecvată, ea trebuie să fie prevăzută în prova cu o tendă care să acopere cel puțin 15% din lungimea sa.

5.1.1.6. Bărcile de urgență trebuie să poată face manevre la o viteză de până la 6 noduri și să mențină această viteză pentru o perioadă de cel puțin 4 ore.

5.1.1.7. Bărcile de urgență trebuie să aibă o mobilitate și manevrabilitate suficiente pe hulă pentru a permite recuperarea persoanelor din apă, manevrarea plutelor de salvare și remorcarea plutelor de salvare mari transportate de navă atunci când sunt încărcate complet cu persoane și cu echipament sau cu echivalentele acestora, la o viteză de cel puțin două noduri.

5.1.1.8. O barcă de urgență trebuie să fie prevăzută cu un motor amplasat în interiorul său sau cu un motor în afara bordului. Dacă este prevăzută cu un motor în afara bordului cârma și echea pot face parte din ansamblul motor. Fără a se ține seama de cerințele paragrafului 4.4.6.1, la bărcile de urgență poate fi prevăzut un motor în afara bordului, alimentat cu petrol, cu o instalație de combustibil aprobată, cu condiția ca tancurile de combustibil să fie special protejate contra incendiului și exploziei.

5.1.1.9. Bărcile de urgență trebuie să fie prevăzute cu dispozitive de remorcare montate permanent și suficient de rezistente pentru manevrarea sau remorcarea plutelor de salvare, după cum este cerut de paragraful 5.1.1.7.

5.1.1.10. Dacă nu se prevede în mod expres altfel, bărcile de urgență trebuie să fie prevăzute cu mijloace efective de evacuare a apei din barcă sau de autoevacuare automată a apei din barcă.

5.1.1.11. Bărcile de urgență trebuie să fie prevăzute cu depozitarea etanșă la intemperii pentru obiecte mici de echipament.

5.1.2. Echipamentul bărcii de urgență

5.1.2.1. Toate obiectele care fac parte din echipamentul bărcii de urgență, cu excepția cângilor care trebuie să fie ținute libere pentru a para efectele izbiturilor, trebuie să fie asigurate în interiorul bărcii de urgență prin fixare, depozitare în lăzi sau chesoane, pe cavaletși sau alte

mijloace de fixare similare sau alte mijloace corespunzătoare. Echipamentul trebuie să fie asigurat astfel încât să nu împiedice operațiunile de lansare la apă sau de recuperare. Toate obiectele care fac parte din echipamentul bărcii de urgență trebuie să fie pe cât posibil de mărime și greutate reduse și trebuie să fie ambalate în formă corespunzătoare și să nu stânjenească activitatea la bordul bărcii.

5.1.2.2. Echipamentul normal al fiecărei bărci de urgență trebuie să cuprindă:

1. un număr suficient de rame sau padele plutitoare pentru deplasarea în apă liniștită. Pentru fiecare ramă trebuie prevăzute cuie de strapazan, furcheți sau alte mijloace echivalente. Cuiele de strapazan sau furcheții vor fi legați de barcă cu saule sau cu lanțuri;

2. un ispol plutitor;

3. un habitacul conținând un compas eficace care să fie luminos sau prevăzut cu mijloace corespunzătoare de iluminare;

4. o ancoră plutitoare și saulă de lansare cu o parâmbă de rezistență corespunzătoare, având o lungime de cel puțin 10 m;

5. o barbetă de lungime și rezistență suficiente, plasată la extremitatea prova a bărcii de urgență și legată la dispozitivul de decuplare care trebuie să corespundă cerințelor paragrafului 4.4.7.7;

6. o parâmbă plutitoare de cel puțin 50 m lungime, cu rezistență suficientă pentru remorcarea unei plute de salvare, după cum este prevăzut la paragraful 5.1.1.7;

7. o lampă electrică etanșă la apă, corespunzătoare pentru semnalizare în codul Morse, împreună cu un set de baterii și un bec de rezervă într-un container etanș la apă;

8. un fluier sau un alt mijloc de semnalizare sonoră echivalent;

9. o trusă de prim ajutor într-o cutie etanșă la apă, care să poată fi închisă etanș după folosire;

10. două inele plutitoare de recuperare de salvare, legate cu câte o parâmbă plutitoare cu o lungime de cel puțin 30 m;

11. un proiector, cu un sector orizontal și vertical de 6° și o intensitate luminoasă măsurată de 2.500 cd, care poate funcționa continuu cel puțin 3 ore;

12. un reflector radar eficace;

13. mijloace de protecție termică care să corespundă cerințelor secțiunii 2.5, suficiente pentru două persoane sau pentru 10% din numărul de persoane pe care barca de urgență este autorizată să îl transporte, care din acestea este mai mare; și

14. echipament portabil de tip aprobat pentru combaterea incendiului, respectiv corespunzător pentru combaterea incendiilor cu hidrocarburi.

5.1.2.3. În plus față de echipamentul prevăzut la paragraful 5.1.2.2, echipamentul normal al fiecărei bărci de urgență rigidă va cuprinde:

1. o cange;

2. un ghiordel; și

3. un cuțit sau un topor.

5.1.2.4. În plus față de echipamentul prevăzut la paragraful 5.1.2.2, echipamentul normal al fiecărei bărci de urgență gonflată va cuprinde:

1. un cuțit de siguranță plutitor;

2. doi bureți;

3. foale sau o pompă eficientă acționată manual;

4. o trusă pentru repararea găurilor, depozitată într-un container corespunzător; și

5. o cange de siguranță.

5.1.3. Cerințe suplimentare pentru bărcile de urgență gonflabile

5.1.3.1. Cerințele paragrafelor 4.4.1.4 și 4.4.1.6 nu se aplică bărcilor de urgență gonflabile.

5.1.3.2. O barcă de urgență gonflată trebuie să fie construită astfel încât atunci când este suspendată în brida sau cârligul său de ridicare:

1. să aibă rezistență și rigiditate suficiente pentru a putea fi coborâtă și recuperată cu numărul său de persoane și cu echipamentul complet;

2. să aibă o rezistență și rigiditate suficiente pentru a suporta o sarcină egală cu de 4 ori greutatea numărului său de persoane și a echipamentului complet la o temperatură ambiantă de $20 \pm 3^{\circ}\text{C}$, cu toate supapele de siguranță nefuncționând; și

3. să aibă o rezistență suficientă pentru a suporta o sarcină de 1,1 ori greutatea numărului său de persoane și a echipamentului complet la o temperatură ambiantă de -30°C , cu toate supapele de siguranță funcționând.

5.1.3.3. Bărcile de urgență gonflabile trebuie să fie astfel construite încât să poată rezista la intemperii:

1. când sunt depozitate pe o punte deschisă a unei nave în mare;
2. pentru o perioadă de 30 de zile în plutire în orice stare a mării.

5.1.3.4. În plus față de cerințele paragrafului 4.4.9, bărcile de urgență gonflabile trebuie să aibă marcată seria, numele producătorului sau marca firmei și data fabricației.

5.1.3.5. Flotabilitatea unei bărci de urgență gonflabile trebuie să fie asigurată printr-o singură cameră de aer împărțită în cel puțin 5 compartimente separate, de volum aproximativ egal, sau prin două camere de aer distincte, volumul fiecăreia trebuind să nu depășească 60% din volumul total. Camerele de aer gonflabile trebuie să fie astfel dispuse încât compartimentele intacte să poată susține numărul de persoane pentru care barca de urgență, având bordul liber pozitiv pe toată periferia sa, este autorizată să îl transporte, fiecare persoană având o greutate de 75 kg, așezată în poziția lor normală, în următoarele condiții:

1. cu compartimentul gonflabil din prova dezumflat;
2. cu unul dintre bordurile gonflabile ale bărcii de urgență complet dezumflat; și
3. cu unul dintre bordurile gonflabile ale bărcii de urgență și compartimentul prova complet dezumflate.

5.1.3.6. Camerele de aer care constituie conturul bărcii de urgență gonflabile, atunci când sunt umflate, trebuie să ofere un volum de cel puțin $0,17\text{ m}^3$ pentru fiecare persoană pe care bărcii de urgență i se permite să o transporte.

5.1.3.7. Fiecare compartiment trebuie să fie prevăzut cu o supapă de reținere pentru umflarea manuală și cu mijloace care să permită dezumflarea. De asemenea, trebuie prevăzută o supapă de siguranță, în afară de cazul în care Administrația consideră că aceasta nu este necesară.

5.1.3.8. Pe suprafața fundului bărcii de urgență gonflabile și în locurile vulnerabile de pe suprafața exterioară a acesteia vor fi aplicate benzi din cauciuc, într-o manieră considerată satisfăcătoare de către Administrație.

5.1.3.9. Când este prevăzută o traversă, aceasta nu trebuie să fie intercalată pe mai mult de 20% din lungimea totală a bărcii de urgență.

5.1.3.10. Se vor prevedea întărituri corespunzătoare pentru legarea barbetelor în pupa și în prova, precum și saule în ghirlandă în interiorul și exteriorul bărcii.

5.1.3.11. Barca de urgență gonflată trebuie să fie menținută tot timpul complet umflată.

CAPITOLUL VI

Instalații de lansare la apă și de îmbarcare

6.1. Instalații de lansare la apă și de îmbarcare

6.1.1. Cerințe generale

6.1.1.1. Cu excepția mijloacelor secundare de lansare la apă prin cădere liberă a bărcilor de salvare, fiecare instalație de lansare la apă trebuie să fie astfel amplasată încât ambarcațiunea de salvare sau barca de urgență complet echipată pe care o deservește să poată fi coborâtă în siguranță în condiții nefavorabile, atunci când nava are asieta de până la 10° și o înclinare de până la 20° într-un bord sau altul:

1. în condițiile de îmbarcare prevăzute de regula III/23 sau III/33, cu numărul de persoane complet; și
2. cu cel mult echipajul de exploatare cerut la bord.

6.1.1.2. Fără a se ține seama de cerințele paragrafului 6.1.1.1, instalațiile de lansare la apă ale bărcilor de salvare pentru petroliere, navele-cisternă pentru transportul produselor chimice și navele pentru transportul gazelor, cu un unghi de înclinare final mai mare de 20° , calculat în conformitate cu Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1978, referitor la aceasta, precum și prin recomandările Organizației, trebuie să poată funcționa la unghiul final de înclinare în partea mai coborâtă a navei.

6.1.1.3. O instalație de lansare la apă nu trebuie să depindă de nici un fel de alte mijloace decât gravitația sau energia mecanică acumulată, care este independentă de alimentările cu energie a navei, pentru a putea lansa la apă ambarcațiunea de salvare sau barca de urgență pe care o deservește în situația în care este complet încărcată și echipată și, de asemenea, în situația în care este goală.

6.1.1.4. Fiecare instalație de lansare la apă trebuie să fie astfel construită încât volumul lucrărilor de întreținere curente să fie redus la minimum. Toate organele dispozitivului, care cer o întreținere regulată de către echipajul navei, trebuie să fie ușor accesibile și ușor de întreținut.

6.1.1.5. Instalația de lansare la apă și accesoriile sale, altele decât frânele vinciului, trebuie să fie suficient de rezistente pentru a rezista la o sarcină de probă statică care să nu fie mai mică de 2,2 ori sarcina de serviciu maximă.

6.1.1.6. Elementele de structură și toate palanele, curenții, ocheții, lanțurile, legăturile de fixare și toate celelalte accesorii folosite de dispozitivul de lansare la apă trebuie să fie proiectate având un coeficient de siguranță în funcție de sarcina de lucru maximă prevăzută și de rezistența la rupere a materialelor folosite pentru construcție. Un coeficient minim de siguranță de 4,5 trebuie să fie aplicat la toate elementele structurale ale gruui și vinciului, iar un coeficient de siguranță de 6,0 trebuie să fie aplicat curenților, lanțurilor de suspensie, ocheților și palanelor.

6.1.1.7. Fiecare instalație de lansare la apă trebuie, pe cât posibil, să rămână eficientă în caz de givraj.

6.1.1.8. O instalație de lansare la apă trebuie să poată recupera barca de salvare cu echipajul său.

6.1.1.9. Fiecare instalație de lansare la apă a unei bărci de urgență trebuie să fie prevăzută cu un vinci cu motor cu o putere care să permită ridicarea bărcii de urgență de pe apă complet încărcată cu persoane și echipament, la o viteză de cel puțin 0,3 m/s.

6.1.1.10. Amplasarea instalației de lansare la apă trebuie să fie astfel încât să permită îmbarcarea în condiții de siguranță în ambarcațiunea de salvare, în conformitate cu cerințele paragrafelor 4.1.4.2, 4.1.4.3, 4.4.3.1 și 4.4.3.2.

6.1.2. Instalații de lansare la apă folosind curenți și un vinci

6.1.2.1. Fiecare instalație de lansare la apă care utilizează curenți și un vinci, cu excepția instalațiilor secundare de lansare la apă pentru bărcile de salvare lansate prin cădere liberă, trebuie să corespundă cerințelor paragrafului 6.1.1 și, suplimentar, cerințelor prezentului paragraf.

6.1.2.2. Mecanismul de lansare la apă trebuie să fie amplasat astfel încât să poată fi acționat de o singură persoană dintr-o poziție de pe puntea navei și, cu excepția instalațiilor secundare de lansare la apă pentru bărcile de salvare lansate prin cădere liberă, dintr-o poziție din interiorul ambarcațiunii de salvare sau al bărcii de urgență. Dacă este lansată la apă de către o persoană de pe punte, ambarcațiunea de salvare sau barca de urgență trebuie să fie vizibilă pentru acea persoană.

6.1.2.3. Curenții trebuie să fie din cablu de oțel, rezistenți la torsiune și la coroziune.

6.1.2.4. În cazul unui tambur de vinci multiplu, dacă nu este prevăzut un dispozitiv eficient de compensare, curenții trebuie dispuși astfel încât ei să se desfășoare de pe tamburi la aceeași viteză ca la coborâre și să se înfășoare pe tamburi tot la aceeași viteză ca la ridicare.

6.1.2.5. Frânele vinciului instalației de lansare la apă trebuie să aibă o rezistență suficientă pentru a suporta:

1. o probă statică cu o sarcină de lucru care să nu fie mai mică de 1,5 ori sarcina de lucru maximă; și

2. o probă dinamică cu o sarcină de lucru care să nu fie mai mică de 1,1 ori sarcina de lucru maximă la viteza de coborâre maximă.

6.1.2.6. Se va prevedea o acționare manuală eficientă pentru recuperarea fiecărei ambarcațiuni de salvare și de urgență. Manivelele sau volanele de acționare manuală nu trebuie să fie rotite de părți în mișcare ale vinciului atunci când ambarcațiunea de salvare sau barca de urgență este coborâtă ori ridicată mecanic.

6.1.2.7. Când brațele gruiei sunt recuperate mecanic trebuie să fie prevăzute dispozitive de siguranță care vor întrerupe automat motorul de acționare înainte ca brațele gruiei să atingă opririi, în vederea evitării suprasolicității curenților sau gruielor, în afară de cazul în care motorul este proiectat să prevină astfel de suprasolicități.

6.1.2.8. Viteza la care ambarcațiunea de salvare sau barca de urgență este coborâtă în apă nu trebuie să fie mai mică decât viteza obținută prin formula:

$$S = 0,4 + 0,02H,$$

în care:

S = viteza de coborâre în m/s și H = înălțimea în metri de la capătul gruiei la linia de plutire în condiții de pescaj minim.

6.1.2.9. Viteza de coborâre a unei plute de salvare cu persoane la bord trebuie să fie stabilită de către Administrație. Viteza de coborâre a celorlalte ambarcațiuni de salvare, complet echipate, dar fără persoane la bord, trebuie să fie de cel puțin 70% din cea cerută de paragraful 6.1.2.8.

6.1.2.10. Viteza maximă de coborâre trebuie să fie stabilită de către Administrație, avându-se în vedere proiectarea ambarcațiunii de salvare sau a bărcii de urgență, protecția ocupanților împotriva forțelor excesive și rezistența instalațiilor de lansare la apă, ținându-se seama de forțele de inerție în timpul opririi de urgență. Instalația trebuie să fie prevăzută cu mijloace corespunzătoare pentru a nu fi depășită această viteză.

6.1.2.11. Fiecare instalație de lansare la apă trebuie să fie prevăzută cu frâne care să poată opri coborârea ambarcațiunii de salvare sau a bărcii de urgență și să o mențină în siguranță atunci când este încărcată complet cu persoane și cu echipament; saboții frânelor trebuie să fie protejați împotriva apei și hidrocarburilor.

6.1.2.12. Frânele manuale trebuie să fie instalate astfel încât să rămână tot timpul cuplate, în afară de cazul în care operatorul sau un mecanism acționat de operator menține comanda frânelor în poziția decuplat.

6.1.3. Lansarea la apă prin degajare liberă

În cazul unei ambarcațiuni de salvare care folosește o instalație de lansare la apă, fiind, de asemenea, astfel concepută încât să poată fi lansată și prin degajare liberă, degajarea liberă a ambarcațiunii de salvare din poziția în care este amplasată trebuie să se facă automat.

6.1.4. Lansarea la apă prin cădere liberă

6.1.4.1. Fiecare instalație de lansare la apă prin cădere liberă trebuie să corespundă cerințelor aplicabile din paragraful 6.1.1 și, suplimentar, cerințelor prezentului paragraf.

6.1.4.2. Instalația de lansare la apă trebuie concepută și instalată astfel încât aceasta și barca de salvare pe care o deservește să funcționeze ca o instalație pentru protecția ocupanților contra forțelor de accelerație periculoase, astfel cum este prevăzut la paragraful 4.7.5, și să asigure o cădere eficientă a bărcii de salvare departe de navă, astfel cum este prevăzut la paragrafele 4.7.3.1 și 4.7.3.2.

6.1.4.3. Instalația de lansare la apă trebuie să fie astfel construită încât să prevină producerea scânteilor rezultate din frecare sau din șoc în timpul lansării la apă a bărcii de salvare.

6.1.4.4. Instalația de lansare la apă trebuie să fie astfel concepută și dispusă încât, în poziția sa pregătită pentru lansarea la apă, distanța dintre cel mai de jos punct al bărcii de salvare și suprafața apei, atunci când nava se află la pescaj minim, să nu depășească înălțimea de cădere liberă autorizată a bărcii de salvare, ținându-se seama de cerințele paragrafului 4.7.3.

6.1.4.5. Instalația de lansare la apă trebuie să fie astfel dispusă încât să prevină declanșarea accidentală a bărcii de salvare din poziția sa de arimare nesupravegheată. Dacă mijloacele prevăzute pentru asigurarea bărcii de salvare nu pot fi declanșate din interiorul bărcii de salvare, ea trebuie să fie dispusă astfel încât să prevină urcarea la bordul bărcii de salvare fără declanșarea ei mai întâi.

6.1.4.6. Mecanismul de declanșare trebuie să fie dispus astfel încât cel puțin două acțiuni independente din interiorul bărcii de salvare se cer pentru a lansa la apă barca de salvare.

6.1.4.7. Fiecare instalație de lansare la apă trebuie prevăzută cu mijloace secundare de lansare la apă a bărcii de salvare cu ajutorul curenților. Astfel de mijloace trebuie să corespundă cerințelor paragrafului 6.1.1 (cu excepția paragrafului 6.1.1.3) și ale paragrafului 6.1.2 (cu excepția paragrafului 6.1.2.6). Ea trebuie să poată lansa la apă barca de salvare în condiții nefavorabile de asietă de până la 2° și o înclinare de până la 5° într-un bord sau altul și nu trebuie să corespundă vitezei prevăzute la paragrafele 6.1.2.8 și 6.1.2.9. Dacă instalația secundară de lansare la apă nu depinde de gravitație, puterea mecanică stocată sau de alte mijloace manuale, instalația

de lansare la apă trebuie conectată atât la energia principală de alimentare a navei, cât și la cea de avarie.

6.1.4.8. Mijloacele secundare de lansare la apă trebuie să fie echipate cel puțin de o manieră care să permită declanșarea bărcii de salvare atunci când ea este neîncărcată.

6.1.5. Instalații de lansare la apă pentru plute de salvare

Toate instalațiile de lansare la apă pentru plute de salvare trebuie să satisfacă cerințele paragrafelor 6.1.1 și 6.1.2, exceptând faptul că pentru scoaterea în afară a instalației și pentru recuperarea plutelor de salvare încărcate se permite îmbarcarea din poziția de arimare. Instalația de lansare la apă include un cârlig de declanșare automată dispus astfel încât să prevină declanșarea prematură în timpul coborârii și să elibereze pluta atunci când aceasta plutește pe apă. Cârligul de declanșare trebuie să includă o posibilitate de declanșare a cârligului sub sarcină. Controlul declanșării sub sarcină trebuie:

1. să fie clar diferențiat de controlul care acționează funcționarea declanșării automate;
2. să necesite cel puțin două acțiuni separate de acționare;
3. să necesite, cu o sarcină de 150 kg în cârlig, o forță de cel puțin 600 N și cel mult 700 N pentru declanșarea sarcinii sau să aibă o protecție adecvată echivalentă la declanșarea neintenționată a cârligului; și
4. să fie concepută astfel încât membrii echipajului de pe punte să poată observa clar momentul în care mecanismul de declanșare este corespunzător și definitiv așezat.

6.1.6. Scări de îmbarcare

6.1.6.1. Vor fi prevăzute „mâini curente“ care să asigure securitatea trecerii de pe punte la capătul scării și invers.

6.1.6.2. Treptele scării trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

1. să fie confecționate din lemn tare, fără noduri sau alte neregularități, cu suprafața prelucrată neted, fără muchii ascuțite și fără crăpături, sau dintr-un material corespunzător, având calitate echivalente;
2. să aibă suprafața antiderapantă, fie prin practicarea unor caneluri longitudinale, fie prin aplicarea unui strat dintr-un material antiderapant aprobat;
3. să aibă lungimea de cel puțin 480 mm, lățimea de 115 mm și grosimea de 25 mm, în afara suprafeței antiderapante sau a stratului de material antiderapant aplicat; și
4. să fie plasate la distanțe egale la cel puțin 300 mm sau cel mult 380 mm și să fie fixate în așa fel încât să rămână în poziție orizontală.

6.1.6.3. Parâmele laterale ale scării trebuie să fie în ambele părți parâme de manila, cu o circumferință de cel puțin 65 mm. Fiecare parâmă trebuie să fie continuă, fără îmbinări sub treapta superioară. Se pot folosi și alte materiale, cu condiția ca dimensiunile, rezistența la rupere, la intemperii și proprietățile la întindere și de aderență să fie cel puțin echivalente cu cele ale parâmei de manila. Toate capetele parâmelor trebuie să fie matisite ca să se prevină destrămarea.

6.2. Instalații de evacuare la apă

6.2.1. Construcția instalațiilor de evacuare la apă

6.2.1.1. Trecerea instalației de evacuare la apă trebuie să asigure coborârea în siguranță a persoanelor de diferite vârste, talii și cu diferite posibilități fizice, purtând vestele de salvare de la punctul de îmbarcare spre platforma plutitoare sau ambarcațiunea de salvare.

6.2.1.2. Rezistența și construcția trecerii și platformei trebuie să fie la latitudinea Administrației.

6.2.1.3. Dacă este prevăzută, platforma trebuie:

1. să fie astfel încât să aibă o flotabilitate suficientă pentru sarcina de lucru. În cazul unei platforme gonflabile camerele principale de flotabilitate, care vor include în acest scop orice banc de barcă sau elemente de structură gonflabile, trebuie să respecte cerințele secțiunii 4.2, în funcție de capacitatea platformei, cu excepția faptului că această capacitate se va obține prin împărțirea la 0,25 a suprafeței utilizabile indicate la paragraful 6.2.1.3.3;
2. să fie stabilă pe mare agitată și să aibă o suprafață sigură de lucru pentru cei care manevrează instalația;
3. să aibă o suprafață corespunzătoare prevăzută pentru arimarea a cel puțin două plute de salvare în vederea îmbarcării și pentru a prelua la bord cel puțin numărul de persoane care

oricând pot fi pe platformă. Această suprafață utilizabilă a platformei trebuie să fie cel puțin egală cu:

$$\frac{20\% \text{ din numărul total de persoane pentru care instalația de evacuare la apă este autorizată}}{4} \text{ m}^2$$

sau 10 m², care dintre acestea este mai mare. Totuși administrațiile pot aproba configurații alternative care sunt justificate în ceea ce privește conformitatea cu toate cerințele de standard prevăzute;

4. să aibă autodrenare;

5. să fie compartimentată astfel încât pierderea de gaz din orice compartiment să nu limiteze utilizarea sa operațională ca mijloc de salvare. Camerele de flotabilitate trebuie să fie compartimentate sau protejate la deteriorarea rezultată din contactul cu bordul navei;

6. la latitudinea Administrației, să fie prevăzută cu o instalație de stabilizare;

7. să fie reținută de o parâmbă de amarare sau de alte instalații de poziționare care sunt proiectate pentru desfășurarea automată și, dacă este necesar, pentru a putea fi reglate la poziția cerută pentru evacuare; și

8. să fie prevăzută cu întărituri pentru parâmbele de amarare și ancorare cu o rezistență suficientă pentru fixarea în siguranță a celei mai mari plute de salvare gonflabile împreună cu instalația.

6.2.1.4. Dacă trecerea permite accesul direct la ambarcațiunea de salvare, ea trebuie să fie prevăzută cu un dispozitiv de eliberare rapidă.

6.2.2. Caracteristicile instalației de evacuare la apă

6.2.2.1. O instalație de evacuare la apă trebuie:

1. să poată fi desfășurată de o singură persoană;

2. să fie astfel încât, din momentul în care este dat semnalul de abandonare a navei, numărul total de persoane pentru care a fost proiectată să poată fi transferat de la navă la plutele de salvare într-o perioadă de 30 de minute în cazul unei nave de pasageri și în 10 minute în cazul unei nave de marfă;

3. să fie dispuse astfel încât plutele de salvare să poată fi fixate în siguranță pe platformă și degajate din platformă de către o persoană fie din pluta de salvare, fie de pe platformă;

4. să poată fi desfășurată față de nava aflată în condiții nefavorabile de asietă de până la 10° și o înclinare de până la 20° într-un bord sau altul;

5. în cazul în care este prevăzută cu un tobogan înclinat astfel încât unghiul său față de orizontală să fie:

1. într-un domeniu de la 30° la 35° când nava este în poziție dreaptă și are pescajul minim; și

2. în cazul unei nave de pasageri, la un maxim de 55° în stadiul final de inundare menționat de cerințele din regula II-1/8;

6. să fie evaluată în ceea ce privește capacitatea cu ajutorul desfășurărilor de evacuare cronometrate, efectuate în port;

7. să poată furniza mijloace corespunzătoare de evacuare în mare în condiții de vânt de forță 6 pe scara Beaufort;

8. să fie proiectată, pe cât posibil, ca să rămână eficientă în condiții de gheață; și

9. să fie astfel construită încât să fie necesar doar un efort minim de întreținere de rutină.

Orice parte care necesită întreținerea din partea echipajului trebuie să fie imediat accesibilă și ușor de întreținut.

6.2.2.2. Dacă unul sau mai multe instalații de evacuare la apă sunt prevăzute la o navă, cel puțin 50% din astfel de instalații trebuie supuse după instalare la o desfășurare de probă. Dacă aceste desfășurări sunt satisfăcătoare, instalațiile neîncercate vor fi desfășurate în cadrul unei perioade de 12 luni de la instalare.

6.2.3. Plutele de salvare gonflabile care au instalații de evacuare la apă

Orice plută de salvare gonflabilă utilizată în legătură cu instalația de evacuare la apă trebuie:

1. să corespundă cerințelor secțiunii 4.2;

2. să fie situată aproape de containerul instalației, dar să se poată imediat desprinde de instalația de desfășurare și platforma de îmbarcare;

3. să poată fi imediat eliberată din rampa sa de arimare cu dispozitive care îi permit ancorarea de-a lungul platformei;
4. să fie arimată în conformitate cu regula III/13.4; și
5. să fie prevăzută cu parâme de legare prealabilă sau ușor de legat la platformă.

6.2.4. Containere pentru instalațiile de evacuare la apă

6.2.4.1. Trecerea sau platforma de evacuare trebuie ambalată într-un container care este:

1. astfel construit încât să reziste uzurii puternice în condițiile întâlnite pe mare; și
2. să fie pe cât posibil etanșe la apă, cu excepția orificiilor de drenare de pe fundul containerului.

6.2.4.2. Pe container se vor înscrie:

1. numele producătorului sau marca de fabricație;
2. seria de fabricație;
3. numele autorității care a dat aprobarea și capacitatea instalației;
4. SOLAS;
5. data fabricației (luna și anul);
6. data și locul ultimei revizii;
7. înălțimea maximă de arimare permisă deasupra liniei de plutire; și
8. poziția de arimare la bord.

6.2.4.3. Instrucțiunile de lansare și funcționare trebuie să fie înscrise pe container sau în apropierea acestuia.

6.2.5. Marcajul instalațiilor de evacuare la apă

Pe instalația de evacuare la apă se vor înscrie:

1. numele producătorului sau marca de fabricație;
2. seria de fabricație;
3. data fabricației (luna și anul);
4. numele autorității care a dat aprobarea;
5. numele și adresa stației service unde a fost efectuată ultima revizie, precum și data reviziei; și
6. capacitatea instalației.

CAPITOLUL VII

Alte mijloace de salvare

7.1. Aparat de lansare a bandulei

7.1.1. Toate aparatele de lansare a bandulei trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

1. să poată lansa o bandulă cu o precizie rezonabilă;
2. să dispună de cel puțin patru proiectile, fiecare putând lansa bandula pe vreme bună la cel puțin 230 m;
3. să dispună de cel puțin 4 bandule, fiecare având o rezistență la rupere de cel puțin 2 kN; și
4. să aibă instrucțiuni de folosire sau scheme clare, ilustrând modul de folosire a aparatului de lansare a bandulei.

7.1.2. Racheta, în cazul unei rachete lansate cu ajutorul pistolului, sau ansamblul, în cazul unei rachete și bandule, trebuie să se depoziteze într-o casetă rezistentă la apă. În plus, în cazul unei rachete lansate cu ajutorul unui pistol, bandula și racheta, precum și dispozitivul de aprindere trebuie să fie depozitate într-un container care să asigure protecția la intemperii.

7.2. Instalația de alarmă generală și comunicare cu publicul

7.2.1. Instalația de alarmă generală în caz de urgență

7.2.1.1. Instalația de alarmă generală în caz de urgență trebuie să dea semnalul de alarmă generală, care va consta din 7 sau mai multe sunete scurte urmate de un sunet lung, date de fluierul sau sirena navei și, în plus, de un clopot sau claxon acționat electric ori de altă instalație de avertizare echivalentă, care trebuie să fie alimentată de la sursa principală de energie electrică a navei și sursa de energie electrică de avarie cerută de regula II-1/42 sau II-1/43, după caz. Instalația trebuie să poată fi pusă în funcțiune de pe puntea de navigație și, cu excepția fluierului navei, de asemenea, și din alte puncte strategice. Instalația trebuie să fie auzită din toate spațiile

de locuit și din cele normale de lucru ale echipajului. Alarma trebuie să continue să funcționeze după ce a fost declanșată până când este oprită manual sau este întreruptă temporar printr-un mesaj difuzat prin instalația de comunicare cu publicul.

7.2.1.2. Nivelul de presiune sonoră minimă pentru tonul de alarmă în caz de urgență în spațiile interioare și exterioare trebuie să fie de 80 dB(A) și de cel puțin 10 dB(A) peste nivelul zgomotului mediului ambiant existent în timpul exploatarei normale a echipamentului cu nava în marș, în condiții de vreme liniștită. În cabinele care nu au o instalație cu difuzoare trebuie instalat un dispozitiv electronic de alarmă, de exemplu o sonerie sau altceva similar.

7.2.1.3. Nivelul presiunii sonore în poziția culcat în cabine și în camerele de baie trebuie să fie de cel puțin 75 dB(A) și de cel puțin 10 dB(A) peste nivelul de zgomot al mediului ambiant.

7.2.2. Instalația de comunicare cu publicul

7.2.2.1. Instalația de comunicare cu publicul trebuie să fie o instalație cu difuzor care să poată difuza mesaje în toate încăperile unde sunt prezenți în mod normal membrii echipajului sau pasagerii ori și unii și alții și la posturile de adunare. Aceasta trebuie să permită difuzarea de mesaje de pe puntea de navigație și alte locuri asemănătoare de la bordul navei dacă Administrația consideră necesar. Aceasta trebuie montată ținându-se seama de condițiile limită acustice și să nu necesite nici o măsură din partea celor cărora li se adresează. Instalația de comunicare trebuie protejată de utilizarea neautorizată.

7.2.2.2. Când nava se deplasează în condiții normale nivelul de presiune minimă a sunetului pentru difuzarea anunțurilor în caz de urgență trebuie să fie:

1. în spațiile interioare de 75 dB(A) și de cel puțin 20 dB(A) peste nivelul de interferență al vorbirii; și

2. în spațiile exterioare de 80 dB(A) și de cel puțin 15 dB(A) peste nivelul de interferență al vorbirii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
